

Saturday, the 24th January 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Mr. CHAIRMAN: We shall now take up the postponed questions.

Crop failure due to drought.

* 36. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state:

- (a) the acreage affected by crop failure due to drought in our State district-wise during 1969;
- (b) the number of families affected thereby; and
- (c) whether there is any proposal to give them subsidy to enable them to cultivate their lands next year?

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) 1969-ஆம் வருடம் நம் மாநிலத்தில் மாவட்ட வாரியாக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, பயிருடன் கரிந்து (தீய்ந்து) போன நிலங்கள் (வயல்கள்) பரப்பு எவ்வளவு?

(இ) இதனால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் எத்தனை?

(உ) அவர்கள் மறு வருடம் தங்கள் வயல்களில் பயிர் ஏற்றுவதற்கு மானியம் வழங்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) மொத்தப் பரப்பு 25.03 லட்சம் ஏக்கர்கள் (மாவட்ட வாரியாக விவரம் தயாராக இல்லை).

(இ) விவரங்கள் இல்லை. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை 2,471,958.

(உ) இல்லை.

Tamil Nadu Raffle Scheme.

*37. Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state:—

(a) whether there is any proposal to increase the number and quantum of prizes offered under the Tamil Nadu Raffle Scheme; and

(b) if so, the details thereof?

a Postponed from the list of questions for the 23rd January 1970

[24th January 1970]

தமிழ் நாடு பரிசுச் சீட்டு திட்டம்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) தமிழ் நாடு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் பரிசுகளின் தொகையையும், எண்ணிக்கையையும் அதிகரிக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU D. SANTOSHAM : Up to December last year raffle tickets of other States were selling like hot cakes in Tamil Nadu. After the prizes were increased for the Pongal Draw—the tickets of some other States have completely gone out of this State, and all the 10 lakhs of tickets issued by this State have been sold away several days ago. That is a practical demonstration that by increasing the prizes the sale of tickets from other States can be prevented and also the Government are earning this time Rs. 55 lakhs in spite of the added prizes. whereas in an ordinary month by issuing only six series and by many of them remaining unsold, they might have made at the most much less. Will the Government, therefore, consider the question of increasing the prizes?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Certainly the Government will consider it if it will enhance our resources.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, பிற மாநிலங்களில் நமது பரிசுச் சீட்டுகளை விற்பதற்கு ஏஜெண்டுகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியிருந்தால், எந்தெந்த மாநிலங்களில் எவ்வளவு பேர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பிற மாநிலங்களில் நியமிக்கப் படவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு மாநிலத்தின் பரிசு ஐந்து லட்சமாக இருக்கும்போது நம்முடைய பரிசுகளையும் ஐந்து லட்சமாக மாற்றினால், நம்மிடம் நமது சீட்டுகள் விற்பனையாகின்றன. நாம் ஐந்து லட்சமாக மாற்றிய பிறகு இன்னொரு மாநிலத்தில் பத்து லட்சமாக மாற்றினால், நாமும் மாற்றுகின்ற துர்பாக்கியமான நிலை ஏற்படும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு மாநிலத்தில் விற்கும் சீட்டுகள் மற் றொரு மாநிலத்தில் விற்பனையாகி, நம் மாநிலப் பணம் வேறு மாநிலத் திற்குச் செல்லாத எண்ணம் எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும் கூடி கலந்து பேசி ஏதாவது செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அண்மையில் பெங்களூரில் நடைபெற்ற தென் மண்டல மாநாட்டில் நமது முதலமைச்சரும், மற்ற முதலமைச்சர்களும் கலந்து பேசினார்கள். கேரள மாநில நிதியமைச்சர் தமிழ் நாட்டுப் பரிசுச் சீட்டினால் தங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுவதாகக் குறை தெரிவித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்துகள் முழுமையானதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும், எந்த வெளி மாநில டிக்கெட்டுகளும் இங்கே விற்பதற்கு இப்போது தடை எதுவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட தடை விதிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பது இப்போது பல மாநிலங் களிடையே பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எந்த வகையில் அனுகூலமாக அடைகிறதோ, அப்படிப்பட்ட முடிவுகளை நம்முடைய மாநிலத்தில் மேற் கொள்ளலாம்.

24th January 1970]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : குதிரைப் பந்தயத்தில் விற்கப்படும் டிக் கெட்டுகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தமிழக அரசுப் பரிசுச் சீட்டு ஒவ்வொன்று வாங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நிர்ப்பந்தம் ஒன்றுமில்லை. அவரவர்கள் விருப்பத்தைப் பொறுத்து வாங்குவது இது.

MR. CHAIRMAN : Questions 23 and 38 are postponed.

Police Force.

***41. Q.—THIRU M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state —

(a) whether there is any proposal to increase the strength of the Police Force in the State ; and

(b) if so, the details thereof ?

காவல் படை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) இம்மாநிலத்தில் காவல் படையினரின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா ?

(இ) ஆமெனில், அது பற்றிய விபரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

Police Stations.

***42. Q.—THIRU V. ISVARMURTI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any Government Order stating that the Police Stations should register certain minimum number of cases (of law and order) every month ;?

காவல் நிலையங்கள்.

திரு. வி. சுவாமிமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

காவல் நிலையங்கள் ஒவ்வொரு திங்கனிலும் சட்டமும், ஒழுங்கும் பற்றி குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள வழக்குகளைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என வரையறுத்து அரசு ஏதேனும் ஆணை பிறப்பித்ததா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இல்லை.

Demonstrators and Tutors in Engineering Colleges.

***43. Q.—THIRU M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state —

(a) whether Demonstrators and Tutors in Engineering Colleges are paid salaries according to the University Grants Commission scales of pay ; and

(b) if not, the reasons therefor ?

[24th January 1970]

பொறியியற் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் கட்டிபுல விளக்குநர்கள் சிற்றூசியர்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) பொறியியற் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் கட்டிபுல விளக்குநர்கள் (Demonstrators) சிற்றூசியர்கள் (Tutors) ஆகியோருக்குப் பல்கலைக் கழக மானியக் குழு பரிவுரை செய்த ஊதிய விகிதங்களின் அடிப்படையில் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறதா?

(இ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இப்பொருள் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாகக் கல்லூரிகளில் இது போன்ற டிமோஸ்ட்ரேட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை சில சமயம் இன்சிஸ்டியரிங் காலேஜுக்கு அல்லவோ வருபவர்களைப் பெருத படி நாமே மாற்றுகிறோம். ஆர்ட்ஸ் காலேஜிலிருந்து இன்சிஸ்டியரிங் காலேஜுக்குப் போகிறார்கள். ஆர்ட்ஸ் காலேஜுக்கு ஒரு ஸ்கேல், டெக்னிகல் காலேஜுக்கு ஒரு ஸ்கேல் இல்லாதபடி, ஒன்றுக்கு ஒன்று மாற்றக்கூடிய வேலையாக அது இருப்பதால், இன்சிஸ்டியரிங் காலேஜில் இதே ஸ்கேலை வைக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : கலைக் கல்லூரியில் இருக்கிற உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பள விகிதத்தை யு.ஜி.சி.சிபாரிசுப்படி தொழில் துறை நிறுவனங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று இந்திய அரசிதே தமிழக அரசு எழுதியிருக்கிறது. அதை மாற்று வதற்கில்லை என்று அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசு தங்களுடைய பொறுப்பில் அதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் அது பற்றிய முடிவு எடுக்கப்படும்.

Ragging.

*44. Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :—

(a) whether there have been any objectionable forms of ragging in any of the professional colleges during the academic year 1969-70;

(b) the steps taken by the Government to prevent objectionable ragging during the current academic year; and

(c) if so, the result of such steps?

கல்லூரிகளில் மறுக்கத்தக்க வகையான இழி விளையாட்டுகள்

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) 1969-70-ஆம் கல்வி ஆண்டில் தொழில் கல்லூரிகள் எதிலேனும் மறுக்கத் தக்க வகையான இழி விளையாட்டுகள் (ragging) ஏதேனும் நடப்பெற்றனவா?

(இ) நடப்புக் கல்வியாண்டில் மறுக்கத் தக்க இழி விளையாட்டுக்களைத் தடுக்க அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

(உ) ஆமெனில், அந்த நடவடிக்கைகளினால் ஏற்பட்ட பலன்கள் யாவை?

24th January 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

(உ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

THIRU D. SANTOSHAM: At the beginning of this academic year in the Madurai Agricultural College one student having come to the hostel with bag and baggage left it because of objectionable forms of ragging. I do not want to describe those forms of ragging. Will the Government appoint some machinery, probably some wing of the Vigilance Department, to watch over these colleges at the time of the beginning of the academic year so that these forms of ragging which are objectionable may be brought to the notice of the Government at the earliest possible moment and effective steps taken to prevent even tragedies happening as it happened one year ago?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இடம் வினையாட்டுக்கள் மூலம் மாணவர்கள் துன்புறுத்தப்படுகிற செயல்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் நடைபெற்று அதற்குத் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. நான்கு பொறியியல் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரியை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டார்கள். சென்ற ஆண்டில் அப்படிப்பட்ட சம்பவம் எதுவும் நடைபெறவில்லை. அதற்கான அறிகுறி தென்படும்தோது, கல்லூரி முதல்வர்களே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதால், அது தடுக்கப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு கோவை மருத்துவ மனையில் மாணவர்கள் இதில் ஈடுபடும்தோது, கல்லூரி முதல்வர் அதில் ஈடுபட்டு எச்சரிக்கை விட்டு தடுத்து நிறுத்தினார்கள். அதன் மூலமாக எந்த விடுதியிலிருந்தும் அப்படி நடைபெற்றதாகத் தகவல் இல்லை. பல்கலைக் கழகப் பதிவாளர் எல்லாக் கல்லூரி முதல்வர்களுக்கும் இவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இடம் கேளிக்கையில் ஈடுபட்டால், கடுமையான தண்டனை தந்து வெளியே அனுப்பப்படும் அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு எந்தச் சம்பவமும் நடைபெற்றதாகத் தகவல் இல்லை.

THIRU D. SANTOSHAM: May I point out that some of the affected students are not able to come forward openly and make a complaint because that will make the position still worse? That is why I just wanted to know whether the Government would appoint some machinery like some wing of the Vigilance Department so that apart from the students, information might come to the notice of the Government and effective steps might be taken.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, யாராவது ஒருவர் அதைப் பற்றிய குறிப்பைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால்தான், அதைப் பரிசீலிக்க முடியும். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பாதிக்கப்பட்டோம் என்று சொல்ல வேண்டும். பெற்றோர்கள் மூலமாக இது போன்ற குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவரலாம். எப்படியாவது கொண்டு வரவேண்டும். இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த ஆங்காங்குள்ள விடுதிக் காப்பாளர்கள் ஓயாமல் கண்காணிப்பாக இருந்து வருகிறார்கள். அக்கம்பக்கம் பார்த்து யாரும் கண்டு கொள்ளாத வகையில்தான் இப்படிப்பட்ட கேளிக்கைகள், வினையாட்டுகளைச் செய்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

Christian Medical College, Vellore

*45. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state —

(a) the amount paid to the Christian Medical College, Vellore by way of grant by the State Government during 1967-68; and

[24th January 1970]

(b) the subjects in which the post-graduate courses are conducted in this College ?

கிறிஸ்துவ மருத்துவக் கல்லூரி, வேலூர்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) வேலூரிலுள்ள கிறிஸ்துவ மருத்துவக் கல்லூரிக்கு 1967-68 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரசினால் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

(இ) இந்தக் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பில் நடத்தப்படும் பாடங்கள் யாவை ?

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : (a) Rs. 40,000.

(b) 1. M.D. Branch I—General Medicine.

2. M.D. Branch III-A.—Pathology Main and Bacteriology Subsidiary.

3. M.D. Branch III-B—Bacteriology Main and Pathology Subsidiary

4. M.D. Branch IV—Physiology Main and Biochemistry Subsidiary.

5. M.D. Branch V—Pharmacology.

6. M.D. Branch VI—Paediatric Medicine.

7. M.D. Branch VII-A—Radio Diagnosis.

8. M.D. Branch VII-B—Radiotherapy.

9. M.D. Branch VIII—Anaesthesiology.

10. M.D. Branch XI—Bio-chemistry.

11. D.M. Branch I—Neurology.

12. D.M. Branch II—Cardiology.

13. M.S. Branch I—General Surgery.

14. M.S. Branch II-A—Oto-Rhino Laryngology.

15. M.S. Branch III—Anatomy.

16. M.Ch. Branch I—Thoracic Surgery.

17. M. Ch. Branch II—Neuro Surgery.

18. M.Ch. Branch IV—Genito Urinary Surgery.

19. M.Sc. Branch I—Anatomy.

20. M.Sc. Branch II—Physiology.

21. M.Sc. Branch III—Bio-chemistry.

22. M.Sc. Branch IV—Pharmacology.

23. M.Sc. Branch V—Microbiology.

THIRU V. ISVARMURTI : The request of the Christian College to upgrade it as a University has been rejected by the University Grants Commission. The Government are contemplating the establishment of an Agricultural University and also a University for Technical Education. So, I think it will be the right moment to take up this question also so that the State may get more money from the University Grants Commission and the college also deserves such upgrading. Will the Government consider this proposal also ?

24th January 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகிகள் 'Home' யூனிவர்சிட்யாக ஆக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். யு. ஜி. சி. அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப் பட்ட கல்லூரியாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இங்கே இருக்கிற பல்கலைக் கழகமும் இசைவு தரவில்லை. யு. ஜி. சி. ஒப்புதல் தரவில்லை. அதற்கு ரூ. 40 ஆயிரம் மானியம் தரும் அளவில்தான் இருந்து வருகிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு ரூ.40 ஆயிரம் மானியம் தருகிறது. அங்கே போஸ்ட்-கிராஜுவேட் தேர்வு செய்யும்போது மாநில அரசு பிரதிநிதி யாராவது தேர்வு செய்யும் குழுவில் கலந்துகொள்கிறார்களா? எந்த முறையில் தேர்வு நடக்கிறது? அந்தக் குழு அவர்கள் பொறுப்பிலேயே விடப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதற்காகும் செலவு முழுவதையும் அவர்களே தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொன்னபடி கிட்டத்தட்ட 23 எம்.டி., எம்.எஸ்.ஸி. பிரிவுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். செலவும் ஏராளமாக ஆகிறது. ரூ. 40 ஆயிரம் ஏதோ ஒரு வகையில் மானியமாகத் தருகிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் அவர்கள் பரிட்சை வைத்து, அகில இந்திய முறையில் மெரிட் அடிப்படையில் வைத்துத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். நம்முடைய பிரதிநிதிகள் யாரும் இல்லை.

THIRU D. SANTOSHAM : May I inform the Hon. Minister that this Rs. 40,000 represents merely a fraction of the total expenditure incurred on that college? Has there been any request for increasing this grant in any form from this college at any time?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய குறிப்பு எதுவும் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், தகவல் சேகரித்துத் தரப்படும்.

Tamil Encyclopaedia

*46. Q.—**THIRU V. ISVARMURTI :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state —

(a) whether any financial aid was given by the Government of Tamil Nadu for the compilation of Tamil Encyclopaedia after 1967; and

(b) if so, the amount so given?

தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) 1967-ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிடுவதற்கு தமிழ்நாடு அரசினால் நிதி உதவி ஏதும் வழங்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில் அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட தொகை யாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிடும் பணி 1963-ஆம் ஆண்டிலேயே முடிவு பெற்று விட்டது. 1967-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம் முதல் அனுபந்தம் வெளியிடுவதற்காக இவ்வரசு நிதியுதவியளித்துள்ளது.

(இ) இந்த முதல் அனுபந்தம் வெளியிட நிதியுதவி அளித்த தொகை ரூ. 46,500.

[24th January 1970]

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தமிழ் என்சைக்ளோபீடியாவின் சில வால்ட்ம்கள் கிடைப்பதில்லை. அதனால் பல பள்ளிகளில் சில வால்ட்ம்கள் கிடைத்தான் வாங்கி வைக்கவேண்டிய நிலையிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் மீண்டும் ஒரு எடிஷன் கொண்டுவருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால், பல பள்ளிகள் அதைப் பயன்படுத்த முடியும். அத்தோடு குழந்தைகளுக்கான கலைக் களஞ்சியம் ஒன்று தயாராகி வருகிறது. அதற்கும் அரசாங்கம் ஏதாவது உதவி அளிக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : கலைக் களஞ்சியம் எந்த அளவிற்குத் தேவைப்படுகிறது என்ற விவரக் குறிப்பு அரசுக்கு அனுப்பப்படவில்லை. முதல் தொகுதி தீர்ந்துவிட்டது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. மீண்டும் அதைப் பதிப்பிப்பதற்கு அதை வெளியிடுகிறவர்கள் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறுவர்களுக்கான கலைக் களஞ்சியத்திற்கு 1967-ல் இரண்டு லட்சம் ஒதுக்க ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டபடி, இதுவரையில் 1 லட்சத்து பத்தாயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. இதுவரையில் ஒரு தொகுதி வெளிவந்திருக்கிறது. அண்மையில் 2, 3 தொகுதிகள் வெளியிடப்படும் என்ற செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கலைக் களஞ்சியம் முதல் பதிப்பு செலவாகிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மற்றப் பதிப்புகள் இன்னும் விற்கப்படாமல் இருந்தால், அவற்றைச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் தெரிவித்ததிலிருந்து அவற்றிற்குக் கிராக்கி இருப்பது தெரிகிறது. மிச்சப்படும் சூழ்நிலை வராது. கலைக் களஞ்சியம் அடக்க விலைக்கே விற்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு கலைக் களஞ்சியம் முதல் அனுபந்தமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு ரூ. 46,500 கொடுத்ததைப் போல, மத்திய அரசு ரூ. 46,500 தந்திருக்கிறது. முதல் அனுபந்தம் சேர்க்கப்பட்டபோது, புதிதாக வந்ததைச் சேர்த்து அனுபந்தமாக வெளியிடப்படுகிறது. அவை விற்பனையைப் பற்றி ரூ. 3 லட்சத்தைத் திருப்பி மத்திய அரசு மானியத்திற்கு ஈடாகத் தர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 16 லட்சம் திட்டத்தில் இது நடைபெறுகிறது. ரூ. 5,50,000 அளவுக்கு அல்லது செலவில் பாதித் தொகைக்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள மத்திய அரசு முன்வந்திருக்கிறது. விற்பனைக்குப் பிறகு ரூ. 3 லட்சத்திற்கு மேற்படாமல் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அடக்க விலையில் விற்பதால், யாருக்கும் தனிச் சலுகை கொடுப்பதற்கில்லை. அதற்குக் கமிஷன் உண்டு. அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிகா என்ற ஆங்கில நாட்டு கலைக் களஞ்சியத்தை ஒருவர் வாங்கியபிறகு, தொடர்ந்து அதனுடைய இணைப்புப் பகுதி அனுபந்தங்கள் அவர்களுக்குப் போய்க் கொண்டேயிருக்கின்றன. அதேபோல நம் கலைக்களஞ்சியத்தை வாங்கியபின் இணைப்புப் பகுதிகள் தொடர்ந்து வாங்கியவர்களுக்கு அனுப்பப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. அறிவழகன் : தமிழ் கலைக் களஞ்சியத்தில் ஆங்கில நாட்டு மேதைகளான ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன் போன்றவர்களைப் பற்றிய விவரங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போல ஆங்கிலத்தில் வரும் என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிகாவில் தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களான திருவள்ளுவரைப்

24th January 1970]

பற்றியோ தமிழ் நாட்டு வரலாறு பற்றியோ குறிப்பு எதுவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட குறிப்புகள் அதில் வர வேண்டுமென்று தமிழக அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அவர்களுடைய கலைக் களஞ்சியத்தைப் பார்த்துத்தான் நாம் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிடும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். உலகைப் பொருத்த பல பொதுக் கருத்துக்களை, பொது அறிவு பயக்கும் கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கொடுக்கும் அளவிற்கு என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிகா விளங்குகிறது. அதிலிருந்து எடுத்துப் போட்டிருக்கிறோம். வேண்டுமென்றால், என்சைக்ளோபீடியா சொசைடிக்கு திருவள்ளுவரைப் பற்றியும் தமிழ் நாட்டைப் பற்றியும் எழுதி, அவற்றைச் சேர்த்துக்கொள்ளச் சொல்லலாம். அந்த முயற்சியில் அரசுதான் ஈடுபடவேண்டுமென்பதில்லை. உறுப்பினர் போன்றவர்களும் ஈடுபடலாம்.

திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி : என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிகாவில் இருந்துதான் எடுத்துப் போடவேண்டுமென்று சொல்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதில் வருகின்ற அபத்தங்களைப் பற்றி சில விஷயங்கள் உண்மைக்குப் புறம்பானவைகளாக இருப்பது பற்றி அனேகர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு "The Myth of the Encyclopaedic Britannica" என்ற புத்தகமே வந்திருக்கிறது. அதனால் இனிமேல் நம் கலைக் களஞ்சியத்திற்கு வேண்டிய விஷயங்களை வேறு மூலங்களிலிருந்து, ஆதாரங்களிலிருந்து சரிபார்த்து வெளியிட இந்த சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அவ்வாறு இல்லை. என்சைக்ளோபீடியாவைப் பார்த்தும் இங்கே இருக்கிற கருத்துக்களைத் திரட்டியும்தான் ஓரளவுக்குத் தருகிறார்கள். பல விஷயங்கள் அதைப் பார்த்துத்தான் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரலாறுகளை, அகநானூறு, புறநானூறு போன்ற வற்றிலிருந்து நாமேதான் திரட்டிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அரசினர் வரலாறு, நாகரிகவரலாறு பற்றி தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இங்கேயே அக்கருத்துகள் திரட்டப்படுகின்றன. மற்றபடி நம் நாட்டு மக்களுக்குப் பொது அறிவைக் கொடுப்பதற்கு எதையெதைத் தொகுக்கலாமோ அவற்றை எடுத்துத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

Misappropriation by Family Planning Doctors in Madurai district.

*47. Q.—**THIRU V. ISVARMURTI :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that a huge amount of Government funds was misappropriated by Family Planning Doctors in Madurai district ;

(b) whether the Directorate of Vigilance and Anti-Corruption has registered a case in this regard ; and

(c) if so, the action taken thereon ?

மதுரை மாவட்ட குடும்ப நலத்திட்ட மருத்துவர்களால் செய்யப்பட்ட கையாடல்கள்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள குடும்ப நலத்திட்ட மருத்துவர்கள், அரசு நிதியைப் பெரிய அளவில் கையாடல் செய்துள்ளனர் என்பது உண்மையா?

[24th January 1970]

(இ) கண்காணிப்பு-லஞ்ச ஒழிப்பு இயக்குநர் அலுவலகம் இது குறித்து வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்துள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) மதுரை மாவட்டத் திலுள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தின் அதிகாரிகள் மீது சில முறை கேடுகள் பற்றிய ஐயப்பாடு அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

(இ) ஆம்.

(உ) இப்பொருள் இன்னும் ஆய்வில் உள்ளது.

Thanjavur Medical College Hostel.

*48. Q.—**THIRU G. SWAMINATHAN :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :—

(a) the arrears payable by the inmates of the Thanjavur Medical College Hostel as on 1st July 1969 ;

(b) the amount of arrears over three years ; and

(c) the action taken by the Government to realise the arrears ?

தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் விடுதி.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்

(அ) 1—7—1969 அன்றைய நிலவரப்படி தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் விடுதியில் இருக்கும் மாணவர்களினால் செலுத்தப்பட வேண்டிய நிலுவைத் தொகை எவ்வளவு?

(இ) மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேற்பட்ட நிலுவைத் தொகை எவ்வளவு?

(உ) நிலுவைத் தொகையை வசூல் செய்ய அரசினால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ரூ. 60,256-70.

(இ) ரூ. 11,913-14.

(உ) விடுதி பாக்கியுள்ள மாணவர்கள் விடுதியில் தங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மேற்படி விபரங்கள் அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய மாணவர் கடைசி ஆண்டு எம். பி. பி. எஸ். தேர்வு தேறிய பின்னர் பாக்கி செலுத்தவேண்டியிருந்தால் அந்தப் பணம் மாணவர்க்கு அளிக்கப்படும் அவுஸ் சர்ஜன் உதவி பணத்திலிருந்து வசூலிக்கப்படும் மேலும் அத்தகைய மாணவர் செலுத்தவேண்டிய பாக்கி தொகை முழுவதுமாக செலுத்தும் வரையில் அவரது அவுஸ் சர்ஜன் பம்ரிசி முடிந்தபோதிலும் அதற்குரிய நற்சான் நிதம் அளிக்கப்படமாட்டாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, பல மாணவர்களிடமிருந்து பெரும் தொகை வசூலிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒருவர் பணம் கொடுக்கவில்லை என்றால், அரசாங்கச் சட்டப்படி நான் கேள்விப்பட்ட வரையில், அந்தப் பணத்தை வாங்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் பணம் கொடுக்காமல் ஆறு மாதம் ஒரு வருஷம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். பணம் கொடுக்காத மாணவர்கள் இருப்பதால், பணம் கொடுக்கிற மாணவர்கள் தொகை குறைவாக இருப்பதால், அங்கே போடப்படுகிற உணவு மோசமான நிலையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது அரசுக்குத் தெரியுமா? எல்லோரிட

24th January 1970]

மிருந்தும் பணத்தை உடனடியாக வசூலிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்து, அதன் காரணமாக உணவு வகைகள் சரியாக அளிக்கும் முறையில் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதைப் போல, சிலர் கொடுக்க வேண்டிய பணம் பெரும் தொகையாக இருக்கிறது. அதை எப்படி விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது தான். அவர்கள் ஹவுஸ் சர்ஜன் படித்தாலும், தொகை முழுவதும் அவர்கள் கட்டியதற்குப் பிறகுதான் ஹவுஸ் சர்ஜன்கேட்டு கொடுப்போம். முதலில் அவர்கள் ஹாஸ்டலில் இருந்தால்தான், அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும். ஸ்காலர்ஷிப் வரும்போதுதான் பணம் கொடுக்கிற நிலை வருகிறது. டிசம்பர், ஜனவரி மாதங்களில் வரும். சில சமயங்களில் கடைசி ஐந்தாறு மாதங்களுக்குப் பணம் வசூலிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அந்தந்த ஆண்டிற்குரிய பணம் அந்தந்த ஆண்டில் வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால், இவ்வளவு வந்திருக்காது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியது போல, கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமும் பணம் அதிகமாகச் சேராத வகையிலும் தக்க முயற்சிகளை எடுப்போம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாணவர்கள் விடுதியில் உணவு விகிதா சாரம் அந்தந்த மாதத்திற்கு இவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது என்று நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. அந்த வகையில் இருந்தால், உணவுக்கான தொகை பாக்கி இருக்கும்தான், என்ன விகிதாசாரத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டு எப்படி வசூலிக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : செலவாகிற பணத்தைப் பார்த்து எவ்வளவு மாணவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு ஒவ்வொரு மாதமும் அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்வார்கள். அப்படிச் செய்ததில் சிலர் இரண்டாயிரம் அளவுக்கு பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தான் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். இனிமேல் ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் பணம் கட்டாமல் இருக்கும் நிலை இல்லாத வகையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள அரசு முயற்சிக்கும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிய மாணவர்கள் பாக்கி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : பாக்கியுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஸ்காலர்ஷிப் மாணவர்கள்தான்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அப்படியிருந்தால், அவர்களிடமிருந்து பாக்கி இருக்கும்போது, சம்பந்தப்பட்ட ஹாஸ்டல் வார்டன் இந்த ஸ்காலர்ஷிப்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்தது தவறு அல்லவா ? அவர் பேரில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : எந்த வகையில் அந்தத் தொகை கூடிற்று என்ற தகவல் இல்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கூறியதுபோல, விசாரணையில் ஈடுபட்டு அதிகமான தொகை எப்படி விட்டார்கள் என்று நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயலும்.

Journals published by the State Institute of Education.

*49. Q.—**THIRU G. SWAMINATHAN :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :—

(a) the names of journals published by the State Institute of Education in 1968-69 ;

[24th January 1970]

(b) the number of copies printed in each of the journals during that year ;

(c) the number of subscribers for each journal during the year 1968-69 ; and

(d) whether such publication is self-supporting ?

மாநில கல்வி நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்ட வெளியீடுகள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968-69-ஆம் ஆண்டில் மாநிலக் கல்வி நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்ட வெளியீடுகளின் பெயர்கள் யாவை?

(இ) அவ்வாண்டில் ஒவ்வொரு வெளியீட்டின் அச்சடிக்கப்பட்ட படிக்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(உ) 1968-69ம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு வெளியீட்டிற்கான சந்தா தாரர்கள் எத்தனை பேர்?

(எ) அத்தகைய வெளியீடு, தன் துணைச் சார்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) (1) “Madras Education”

(2) தமிழகக் கல்வி.

(இ) பெயர்.

பிரதிகளின்
எண்ணிக்கை.

Madras Education	..	ஏப்ரல் 1968	..	..	3,200
		ஜூலை 1968	..	..	3,500
		அக்டோபர் 1968	..	..	4,000
		ஜனவரி 1969	..	..	4,000
தமிழகக் கல்வி	..	மே திங்கள் தவிர, ஒவ்வொரு திங்களும்.			36,000

(உ) “Madras Education” பத்திரிகைக்கு 3,312 சந்தா தாரர்கள் உள்ளனர். மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து தொடக்கப்பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகள், உயர் நிலைப் பள்ளிகள், பயிற்சிப் பள்ளிகள், பொது நூலகங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இலவசமாகவே தமிழகக் கல்வி (தமிழ் வெளியீடு) வழங்கப்படுகிறது.

(எ) “Madras Education” என்னும் வெளியீடு தன் துணைச் சார்புடையதாகும். “தமிழகக் கல்வி” விலைக்கு விற்கப்படும் வெளியீடு அல்ல.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தற்சமயம் வெளி வருகின்ற இந்த வெளியீடுகளை உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பினால், அதனால் பயன் ஏற்படும் என்பதை அரசு உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்களுக்கும், சில அதிகாரிகளுக்கும் மற்ற துறையினருக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்படாமல் இருந்தால், அதைப் பற்றி கவனிக்கலாம்.

Leave Rules of Teachers.

*50. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :—

(a) whether the Government are aware of the fact that for want of leave rules many teachers in the aided High Schools have been granted leave on loss of pay from 1st April 1964 to 1st April 1968 ; and

(b) whether there is a proposal to give retrospective effect from 1st April 1964 to G.O. Ms. No. 451, Education, dated 1st April 1968 ?

4th January 1970]

விடுப்பு விதிகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) விடுப்பு குறித்த விதிகள் இல்லாத காரணத்தால் மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பல ஆசிரியர்களுக்கு 1964-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1968-ம் வருடம் ஏப்ரல் 1-ஆம் தேதி வரை சம்பளமில்லாத விடுப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) கல்வித் துறையின் 1968-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் நாளிட்ட 451-ஆம் எண் கொண்ட அரசு ஆணையை 1964-ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் (முற்காலத்திலும் பொருந்தும் வகையில்) செயல்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, 1966-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து இந்த ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கம் சம்பளம் கொடுத்து வருகிறது. 1968-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகுதான் அவர்களுடைய விடுப்பு சம்பந்தமான உத்தரவை அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. 4 ஆண்டு காலத்தில் காஷுவல் லீவ் தவிர, அவர்கள் எடுத்த அவசர விடுப்பை சம்பளத்தில் கழிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துப்போது, 1966-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து லீவ் ஈடுகள்—விடுப்பு முறை பற்றிய உத்தரவை அரசு அமுலாக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : 1968-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் லீவ் ஈடுகள் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு மற்ற பள்ளிகளைப் போன்று உதவி பெறும் பள்ளிகளில் இருக்கிறவர்களுக்கும் பெறுவதற்கு வாய்ப்பளித்திருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் லீவ் ஈடுகள் ஏற்படாத முறையே எதுவும் வரவில்லை என்ற குறிப்பு வந்திருக்கிறது. 1964-ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1968-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி வரையில் கொடுப்பதற்கில்லை. 1968-ம் வருடம் தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : 1968-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியில் 30, 35 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்ற ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும், ஆண்டுக்கு 3 நாட்கள் வீதம் தான் லீவ் எலிஜிபிஸிடி வருகிறது. இந்தக் கோரிக்கை நியாயமாகத் தோன்றுகிறது. அவர்களுடைய முழு சர்வீஸையும் எடுத்துக் கொண்டு, லீவ் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்ற கேட்பது தான் நியாயம். 1964-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து தான் நிர்ணயிக்கப்படும் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய முழு விவரத்தை அது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் விண்ணப்பித்தால் ஆலோசிக்கலாம்.

Secondary Grade Teachers working in Elementary schools

*51 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(a) whether any orders have been issued upgrading secondary grade teachers working in Higher Grade posts in Elementary schools in the State as Secondary Grade posts in 1969-70; and

(b) if so, the number of posts so upgraded?

[24th January 1970]

தொடக்கப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் இடை நிலைத் தர ஆசிரியர்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநிலத்திலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளில் உயர்நிலைத் தர ஆசிரியர் பதவிகளில் பணிபுரியும் இடைநிலைத் தர ஆசிரியர் பதவிகளை (Secondary Grade) இடைநிலைத் தர ஆசிரியர் பதவிகளாக உயர்த்தும் ஆணைகள் ஏதேனும் 1969-70இல் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அவ்வாறு உயர்த்தப்பட்ட ஆசிரியர் பதவிகளின் எண்ணிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) 3,000.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : உயர்த்திக் கொடுத்த ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மொத்தம் 14 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் 1967-ல் இருந்தார்கள். அதில் 11 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள். அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு அளவுக்கு ஊதியம் உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று உத்தரவாகியிருக்கிறது. மீதமுள்ள 3 ஆயிரம் ஆசிரியர்களும் இந்த ஆண்டு 1970-71ல் மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : 1970-71-க்குப் பின்னால் ஹையர் கிரேடு போஸ்டிகளில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் பெறாமல் பணியாற்ற அனுமதித்துள்ளதால், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் ஹையர் கிரேடு போஸ்டில் அவர்கள் இருந்தாலும் உயர்தரத் தகுதிகளை வைத்துக்கொண்டு ஹையர் கிரேடு போஸ்டில் இருப்பதால், அதற்காகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் நிலைமை இல்லாமல், மாநிலம் முழுவதும் உயர்த்திக்கொடுக்கும் அளவுக்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : செகண்டரி கிரேடுபெற்ற ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேருக்கும் செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் தர வேண்டுமென்றுதான் படிப்படியாகத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. 11 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் கொடுக்கப்படுகிறார்கள். 3 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். மறுபடியும் அவற்றைக் கணக்குப் பார்க்கும் போது அவர்களும் கவனிக்கப்படுவார்கள்.

National Foundation for Teachers' Welfare.

*52 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(a) the total amount to the credit of the National Foundation for Teachers' Welfare, Tamil Nadu Branch; and

(b) the amount disbursed during the financial year 1968-69?

ஆசிரியர் நலம் குறித்த தேசிய நிறுவனம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆசிரியர் நலம் குறித்த தேசிய நிறுவனத்தின் தமிழ்நாடு கிளைக்கு வரவாக வைக்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு?

(இ) 1968-69-ஆம் நிதி ஆண்டில் செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

24th January 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ரூ. 15,61,401.98.

(இ) ரூ. 48,097.83.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, 15 லட்சம் ரூபாய் அளவில் வருமானம் வந்திருக்கும்போது, ரூ. 48 ஆயிரம் அளவில்தான் கொடுத்திருக்கிறோம். எவ்வளவு மனுக்கள் வந்தன? அவற்றில் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டன? எவ்வளவுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மொத்தம் ரூ. 15,61,401.97 இதில் சேர்ந்திருக்கிறது. 1967-68-ல் 640 மனுக்கள் வந்தன. அதில் ஆராயப்பட்டு தகுதியுடையனவாக வந்திருப்பது 436. அவற்றில் 269 பேருக்கு அளிக்கப்படுகிறது. மற்றவை பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். இதுவரையில் மொத்தம் 1967-68, 1968-69-ல் 1969 செப்டம்பர் முடிய இந்த ஆண்டு வரையில் ரூ. 1,30,017.64 அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவை விரைவில் குழுவிலை ஆராயப்பட்டு விரைவில் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

Rajah's High School, Sivaganga.

*53 Q.—THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that there is faction among the students of Rajah's High School, Sivaganga as a result of faction among the teachers themselves and as a result of this, disputes have arisen; and

(b) if so, the action taken thereon?

சிவகங்கை அரசர் உயர்நிலைப்பள்ளி.

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சிவகங்கை அரசர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குள் தகராறு உள்ள காரணத்தால் பள்ளி மாணவர்கள் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து தகராறுகள் ஏற்படுவதை இந்த அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) சிவகங்கை அரசர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குள் தகராறு ஏதும் கிடையாது. மாணவர்களுக்கும் இரண்டு பிரிவுகள் ஏற்படவில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Tamil Nadu Raffle Scheme.

*54 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the prize amounts under Tamil Nadu Raffle Scheme were taken by the Government because they were not claimed by the prize winners; and

(b) the total amount of these prizes?

தமிழக அரசு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழக அரசுப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தில் சில பரிசுகளுக்கு பரிசுத் தொகைகளை கோரிப் பெறாத காரணத்தால் அத்தொகைகள் அரசுக்குச் சேர்ந்துவிட்டன என்பது உண்மையா?

[24th January 1970

(இ) அவற்றிற்குரிய பரிசுத் தொகைகள் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) 1968-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் முதல் 1969-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் வரை உரிமை கேட்டுப் பெறப்படாத பரிசுத் தொகையின் மதிப்பு ரூ. 12,53,400 ஆகும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : பரிசு பெறப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, அரசாங்கமே அதை எடுத்துக் கொள்ளும் போது, அந்த நம்பருக்கு அடுத்ததாக இருபக்கமும் உள்ள நம்பர்களுக்கும் அதை அளிக்கலாமா? ஒரு நம்பர் விட்டுவிட்ட காரணத்தால் அடுத்த lucky நம்பருக்கு அதைக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா? அதுவும் ஒரு அதிர்ஷ்டம்தானே?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இருந்தாலும், அந்த அதிர்ஷ்டம் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டும் என்ற முறையில் தான் இப்போது இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் கீழே இருப்பதைக் காட்டிலும் அப்படி விழுந்த அந்தப் பரிசையே மூன்று மாதம் வரையிலும் வைத்திருக்கிறோம், விழுந்தவர்கள் தேடிப் பார்க்க வேண்டுமென்று. முதல் பரிசு பெற்றவர்களில் பரிசுத் தொகையான ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒன்பது மாதங்களில் ஒரே ஒரு டிக்கட்டுக்குத் தான் வாங்கப்படவில்லை. பத்தாயிரம் ரூபாய் பரிசுகளில் 16 டிக்கட்டுகள், ஆயிரம் ரூபாய் பரிசுகளில் 408, 100 ரூபாய் பரிசுகளில் 5,854 என்று ஒவ்வொரு வரிசையில் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. மொத்தம் 12 லட்சம் டிக்கட்டுகள். நாளை காலைமீலே அவர்கள் சொன்ன பொங்கல் பரிசுச் சீட்டுகள் 9 மணிக்குக் குலுக்கப்படுகின்றன. அவரவர்கள் தங்கள் அதிர்ஷ்டத்தை அங்கே பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : பரிசு வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு டிக்கட் வாங்குகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இவ்வளவு பெரிய தொகை சர்க்காருக்குப் போக வேண்டிய காரணம் என்ன? இதைப் பற்றி சர்க்கார் தீர் விசாரித்து டிக்கட் வாங்குகிறவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கும்படியாகவும் எல்லோருக்கும் பரிசுகள் கிடைக்கும் படியாகவும் முயற்சி எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒன்றும் அதிகமான தொகை அல்ல. இரண்டு கோடியே 72 லட்சம் ரூபாயில் 12 லட்சம் அதிகத் தொகை அல்ல. இதில் சர்க்கார் குற்றவாளிகள் அல்ல. அதிர்ஷ்டம் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்தும் அதை அவர்கள் தவறவிட்டுவிட்டார்கள் என்பதுதான் பொருள்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTI : Will the Government divert some of these funds to the aid of charitable institutions to which the Government are already giving aid?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சாரிட்டியின் காரியங்கள் என்னும் போது அரசாங்கம் செய்வது எல்லாம் சாரிட்டியின்தான். அந்தப் பணத்தை அரசாங்கம்தான் செலவழிக்கிறது.

THIRU D. SANTOSHAM : There is a feeling that these prizes are not claimed because probably those numbers related to unsold tickets. That is quite possible. If so, is there any system now being followed so that unsold tickets are not included in the draw? I do not know whether they are even now excluded.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : விற்கப்படாத டிக்கட்டுகள் குலுக்கவில்லை இடம் பெறுவதில்லை.

24th January 1970]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, லாட்டரி சீட்டுகள் அதிகமாக வாங்கி வாங்கி அதில் அதிர்ஷ்டம் அளிக்காத காரணத்தால், பல குடும்பங்கள் கெட்டுப் போயிருக்கின்றனவே, அவர்களுக்கு அந்த அந்தத் தொகையைப் பகிர்ந்தளிக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு சீட்டு வைத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. லாட்டரி சீட்டு வாங்குவதால் பாதிக்கப்பட்டதாகத் தகவல் இல்லை. குதிரைப் பந்தயத்தால் ஒரு சிலர் பாதிக்கப்பட்டதாகச் சில தகவல்கள் உண்டு.

திரு. எம். அய்யாசாமி : இந்தமாதிரி பரிசுத் தொகையை வாங்காதவர்கள் எப்போது அவற்றைக் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு வந்து கேட்டாலும், அந்தத் தொகை கொடுக்கப்படுமா? அதற்குக் கால வரையறை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மூன்று மாத கால வரையறை உண்டு.

Appointment of Village Munsiff and Karnams.

*55 Q.—**THIRU V. ISVARMURTI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the rules, if any, relating to the appointment of Village Munsiff and Karnams?

கிராம முன்சிப் கர்ணம் ஆகியோரை நியமிப்பதற்கான விதிகள்.

திரு. வி. ஸ்ரீவரமூர்த்தி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

கிராம முன்சிப், கர்ணம் ஆகியோரை நியமிப்பதற்கான விதிகள் எத்தனையிருப்பின் அவை யாவை?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : At present the appointments of Village Munsiff and Karnam are governed by the Board's Standing Orders. Consequent on the repeal of the Hereditary Acts, the Government have proposed to formulate a new service scheme for the village officers.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கிராம கர்ணம், முன்சிப், போன்றவர்களைத் தற்காலிகமாக நியமிக்கும் போது, கோட்டாட்சித் தலைவர்கள் ஓரளவுக்கு மனம் போக போக்கில் நியமிப்பதாகத் தெரிகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், ஒரு சில இடங்களில் தகுதி உள்ளவர்கள் வந்திருக்கும்போது, தகுதி இல்லாதவர்களுக்குத் தற்காலிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது பற்றி டி. ஆர். ஓ.வுக்குத் தெரிவித்தபோது, அதன் மேல் அதிகாரம் தனக்கு இல்லை என்று அவர் தெரிவித்திருக்கிறார். அதைப் பார்க்கும் போது, தற்காலிக நியமனங்களுக்கு மேல் அதிகாரம் டி. ஆர். ஓ.வுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தச் சட்டத்தில் எல்லாம் ரத்தாகிவிட்டது. புதிய முறைப்படி கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமனம் பற்றிய விதிமுறைகள் தயாராகின்றன. அவை பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அதற்கிடையில் பழைய ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் படி நியமனம் செய்கிறோம். புதிய விதி முறையின் படி, இனிமேல் கிராம உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப்படுவார். அப்போது இதைக் குறிப்பில் எடுத்துக்கொண்டால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

24th January 1970

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : When appointments are made, will the Government insist upon these Karnams and Village Officers passing the test ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Certainly, we have to insist on certain qualifications.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் குறிப்பிடுவது, இப்போதுள்ள விதிமுறைப்படி அவர்கள் “டெஸ்ட்” பாஸ் செய்திருக்க வேண்டும். கிராமத்தில் உள்ளவர்களாகவும் சொத்துள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று இப்போதைய விதிமுறை இருக்கிறது. மூன்று, நான்கு பேர்கள் வேலைக்குப் போகும்போது, அவர்களில் தகுதி உள்ளவர்களை விட்டு தகுதி மில்லாதவர்களை கோட்டாட்சித் தலைவர் போடுகிறார். டி. ஆர். ஓ.வுக்கு எழுதிக்கேட்கும்போது, தனக்கு மேல் அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : டி.ஆர்.ஓ.வுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அதற்கு மேல் “போர்டு” இருக்கிறது. அதற்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கும் அப்பீல் செய்யலாம். புதிய விதி முறைகள் அமுல்படுத்தப்படும்போது, அவற்றை மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஏற்கனவே இம்மாதிரி விஷயங்களில் டி. ஆர். ஓ. அப்பீல் இருக்கிறது. டி.ஆர்.ஓ. முடிவில் திருப்தி இல்லாவிட்டால் போர்டுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அதற்குமேல் கவர்ன்மெண்டுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். எனக்குத் தெரிந்த வரை பல அப்பீல்கள் இது போல செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ADJOURNMENT MOTION *re* ASSAULT AND ARREST OF HARIJANS ALONE BY THE POLICE AT KACHARAPALAYAM VILLAGE, KALLAKURICHI TALUK OF SOUTH ARCOT, CONSEQUENT ON SCUFFLE BETWEEN HARIJANS AND CASTE HINDUS.

MR. CHAIRMAN : I have received notice of a motion under rule 43 of the Council Rules given by Thiru M. Ethirajulu and Thiru A. Ponnappa Naidu, M.L.Cs. for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the assault and arrest of Harijans alone by the Police at Kacharapalayam village, Kallakurichi taluk in South Arcot district, consequent on the scuffle between the Harijans and Caste Hindus on 16th January 1970.

I think the Chief Minister is going to clarify the position.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னார்க்காடு ஜில்லா, கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா, கச்சிராபாளையம் கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் 16-1-1970-ல் ஏற்பட்ட கலவரத்தில் 33 வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டு, சிலர் உயிரிழந்திருக்கின்றனர். இதன் சார்பில் போலீசார் ஒருதலைப்பட்சமாக ஹரிஜனங்களை அடித்து இம்சித்து காரணமின்றி கைது செய்து வருகிறார்கள். மேலும், அங்கு பதட்ட நிலையும், அமைதியின்மையும் ஏற்பட்டிருப்பதனால், இந்த சபையின் நடவடிக்கையை ஒத்திவைத்து, மிக முக்கியமான இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று இத் தீர்மானத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

238 *Adjournment motion re assault and arrest of Harijans alone by the police at Kacharapalayam village, Kallakurichi Taluk of South Arcot consequent on scuffle between Harijans and caste Hindus*

[24th January 1970]

கள் கொஞ்சம் சுண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நியாயம், நீதி என்பதை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகவே, ஒரு சமுதாயத்தில் உள்ள இரண்டு பேரையும் கைது செய்தால்தான், நியாயம் நிலைக்கும் என்பதற்காக, வேண்டும் என்று செய்ய முடியாது. யார் யார் குற்றவாளிகள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறதோ, அவர்கள்தான் கைது செய்யப்படுவார்கள்.

The adjournment motion was not pressed.

III. ALLOTMENT OF SATURDAYS FOR NON-OFFICIAL BUSINESS

THIRU M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, on a point of order. Today is Saturday ; it is a non-official day. I would like to know, apart from the legal aspect of the matter that we have discussion on Supplementary Estimates and discussion on the Governor's Address, whether Saturdays should not be made available for transacting non-official business. We just get one Saturday in three or six months. Non-official resolutions are placed before the House. Many are not lucky enough to draw the right place in the ballot and if some do, they do not come up at all for discussion.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member raised a legal question. I would request him to go through the rule. It says, ' On all Saturdays, on which the Council is sitting, except Saturdays allotted for the discussion of financial matters under Articles 202 to 206 of the 'Constitution' There is, therefore, no point of order.

THIRU M. RAJAH IYER : Excuse me, Sir. It is not that I wanted to-day to be set apart for non-official business. But I do wish to submit that Saturdays must be reserved for discussion of non-official Resolutions. I only want that the importance of that should be considered.

IV. DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1969-70.

MR. CHAIRMAN : Now we shall proceed with the discussion on the Supplementary Statement of Expenditure.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, I wish to offer only very brief remarks on two of the subjects referred to in the Hon. Minister's statement. At the outset, I wish to congratulate the Hon. Minister and this Government on having come forward to allot Rs. 80 lakhs for the construction of houses for the judicial officers. Sir, the Government have confessed that this was a measure that was long overdue, that the judicial officers should be above want and should be in a position to dispense justice without fear or favour. I am sure that this ought to have been recognised long ago. But better late than never. The Government have at least now come forward to recognise the basic truth and have allotted Rs. 80 lakhs for providing this essential amenity.

Sir, following this up, I would request the Government to consider sanctioning of special grade of pay also to judicial officers, since the same principle which applies to the provision of housing facility, viz., that they should be kept above want, that they should be kept on a special level

24th January 1970] [Thiru D. Santosham]

so that they may be in a position to dispense justice without fear or favour, applies here also. So, I would request the Government to bear the principle in mind when they receive the Report of the Pay Commission in a few months.

Apart from that, even in regard to construction of houses for these judicial officers, I would like to make some special remarks, before it is too late for the Government to accept and implement the scheme. I am glad the Hon. the Minister for Public Works is here. I do not want those houses intended for the judicial officers to be part of a big-apartment housing or multistoreyed housing scheme. Judicial Officers' quarters should be quite separate from the rest. There should be the feeling that persons living around are not too close to them and in a position to influence them. I wish that these houses intended to be built for the use of the Judicial Officers are not built along with the big apartment housing schemes intended for the public.

The second request is that when constructing these houses, Government should see that as far as possible, they are built very close to the Court buildings themselves. If they are built far away from the Court buildings, what happens is this. These officers have to wait in the bus stand for a long time and then get into the bus which is so overcrowded. They have to cling to the bars. A client expecting a six months' sentence might be sitting in the same bus, while the judicial officer who has to pronounce the sentence is standing nearby. Though this may not matter much—the accused sitting and the Judge standing—it certainly lowers the dignity and the prestige of the machinery of administration to a very great extent. I think this could be avoided if the houses are built very close to the Courts themselves. If the Government provide conveyance, provide a car, it is a different matter. It involves more expenditure. Therefore, the better method would be to build these houses close to the Court buildings.

The next point is this. As far as possible, these houses, to start with, should be provided to the judicial officers who administer criminal justice, because they have to dispense justice exercising power and authority over others. Therefore, they must be kept away from the influence of the public. Only then, they can dispense justice without fear or favour. Therefore, I suggest, to start with, preference should be given to Magistrates before Government take up the question of providing houses for Munsiffs. They are dispensing only civil justice.

The other thing to which I wish to make a reference is this. I am sorry the Hon. Minister in charge of State Transport is not here. I think what I have to say now would certainly be useful to him. Recently, I have received two complaints. One complaint is from a lady, who is working in a hospital. Her work closes at 5 p.m. She says in her letter that when she leaves office after finishing her work, she has to wait at the bus-stop for more than 2 or 3 hours, because there are not enough number of buses in the route and even those that come are very much overcrowded. Another complaint is from a student who has stated that they were not able to get into the buses to go to colleges. I have myself seen scores of passengers waiting at several bus-stops. The buses that pass by these stops would not care to stop there even to tell them that there was not accommodation. Some conductors explained that if they stopped the buses, they would be mobbed and the bus would be still further crowded. I hope the Hon. the Minister for Transport will come to hear what I have stated here now, and I am sure he will take some steps to improve matters.

4-50
p.m.

[Thiru D. Santosham] [24th January 1970]

He is known for his business efficiency. He should not think of profit alone. Public Transport must be run as a utility service and the comfort of the passengers should also count. I request him immediately to put on the roads at least two dozen buses more to relieve traffic congestion.

With these few remarks, I heartily congratulate the Government.

*திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு நான் விரும்புகிறேன். முக்கியமாக மத்திய அரசு ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழு ஒன்றை நியமித்து நிதி ஒதுக்குவதற்குச் சிபாரிசு செய்ததில் நமது மாநிலம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவலைக் கேள்விப்பட்டவுடன், நமது மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவர்க்கும் ஒரு திருக்கிடக் கூடிய செய்தியாக இருந்தது. நிதிக்குழு சிபாரிசு செய்திருந்தபோதிலும் மத்திய அரசாவது இம்மாதிரி ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு மாநிலம் மாறு பட்ட முறையில் நிதியைப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்பது தவறு என்பதை உணராமல், குறிப்பாக தமிழ்நாடு மிகவும் பாதிக்கப்படும்படியான நிலைமையில் பெரும் அநீதி விளைவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது, பெரும் அநீதி நடக்கும் அல்ல மிகப் பெரும் அநீதி நமக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, எனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் இந்த அரசாங்கத்துடன், ஆளுங்கட்சியுடன் எனது அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரை நிதி ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசு அமுல் நடத்தப்பட்டதில் இம்மாதிரி ஒரு விளைவு நமது தேசத்தில் ஏற்பட்டதே கிடையாது. இது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. நமது அரசு தகுந்த முறையில் கண்டிப்பான கடிதங்கள் எழுதியோ அல்லது சிபாரிசுகளைச் செய்தோ, மற்ற மாநிலங்களில் சம்பள விகிதங்களை மாற்றி அமைப்பதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிதித் குறைபாடுகளை எப்படி மத்திய அரசு ஈடுசெய்ததோ, அதுபோல நமது சம்பள விகிதங்களை மாற்றி அமைப்பதால் ஏற்படக்கூடிய நிதித் குறைவை மத்திய அரசு நமக்கு ஈடு செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் கொஞ்சமும் தயக்கம் காட்டாமல், பலமாக நின்று வாங்க வேண்டும். நிதி ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசை மாற்றியாவது மத்திய அரசு நமக்கு அதற்கு ஈடு செய்ய வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று மாநில அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துகளுக்கு உள்ளூர் தீர்வை (லோகல் செல் சர்சார்ஜ்), 24 லட்சம், என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ் 14 லட்சம், உள்ளூர் சாலை மானியம் 7 லட்சம், ஆகிய இனங்களின் மீது தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில் பொருத்தமான மானியங்களின் கீழ் பெரும் அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு உள்ளதை இந்த மன்றம் வரவேற்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை என்று நிதியமைச்சரின் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சட்டப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரி விதித்து, அந்த வரியை நாம் வசூல் செய்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிதிதான் இதில் பெரும்பகுதி. ஈட்டு மானியமாக ரூ. 24 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஊராட்சிகளிலும் மக்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் பல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக மக்களின் அதிருப்தியைக்கூட கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாது நல்ல காரியங்கள் விரைவில் செய்ய வேண்டும் என்று வரியைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இவ்வளவு பெரும் தொகைகளை ஈட்டு மானியமாக அடைகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மற்றொரு நல்ல காரியம் இப்பொழுது செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. கனம் முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் நான் தமிழ்நாட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருக்கும்போது, கடைசியாக

24th January 1970) [திரு. கே. சாஜாராம்]

9. மகாநாடு நடத்தினேன். அந்த மகாநாட்டுக்கு அவரையும் அழைத்திருந்தேன், வந்திருந்தார்கள். 1952-லிருந்து அரசாங்கத்துக்கும் இந்தக் கோரிக்கைகள் பற்றி மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் சேர்ந்து ஏகமனதாகத் தீர்மானங்கள் போட்டோம். ஒவ்வொரு யூனியனிலும் எத்தனை மைல் ரோடு இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி ரோடுக்காகக் கொடுக்கும் மானியத்தைப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஜனத்தொகை விசுதாசாரப்படி பிரித்துக்கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. சுகாதாரத்திற்கோ, கல்விக்கோ அவ்விதம் கொடுத்திருக்கலானால் பரவாயில்லை. ரோடுபோடுவதற்காகவும், ரோடு மராமத்து செய்வதற்காகவும் கொடுக்கும் மானியத்தை எத்தனை மைல் நீளம் இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடிதான் செலுத்த வேண்டும் என்று ஏகமனதாக உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களோடு வைத்துத் தீர்மானங்கள் போட்டோம். கடைசியில், முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் இருக்கும்பொழுது அவரை வைத்துக் கொண்டு இதை எடுத்துப் பேசினோம். தீர்மானங்கள் போட்டோம். கூட்டம் முடிந்தவுடன் தனியாக என்னைக் கூப்பிட்டு அவர் கைப்பட குறித்துக்கொண்டார். அதனுடைய பலன் தானே அல்லது இப்போது உள்ள அமைச்சர்கள் செய்தார்களோ தெரிய வில்லை. இன்று இந்தத் துணை நிதி நிலை அறிக்கையில் “இதுவதோடு அளிக்கப்பட்டு வந்ததைப்போல மேலும் அளிக்கப்பட்டு வருவதோடு இப்பகுதிகளிலுள்ள சாலைகளின் நிறைவை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இனிமேல் அளிக்கப்படும்” என்ற வார்த்தையைப் பார்த்தவுடன் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய வெற்றி என்றுதான் நான் கருதினேன். இதற்கு நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். நண்பர் திரு. எஸ். சாகவானந்தம் அவர்கள் குறைகொள்ளவேண்டாம், இது எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் திருப்தியையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கின்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏழு வருஷங்களாக முயன்றும் கிடைக்காத ஒரு பெரிய சாதனையை இன்று பஞ்சாயத்து களின் சார்பாக அடைந்திருக்கிறோம். அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் வறட்சி நிவாரணம் சம்பந்தமாக இரண்டு மூன்று தினங்களாக பலவிதமான நல்ல அபிப்பிராயங்களும், கெட்ட அபிப்பிராயங்களும் உண்டானும்படியான பல பேச்சுகள் இங்கு பேசப்பட்டதைப் பற்றி நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். 14 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசின் உதவியாகப் பெற்றும், மேலும் மாநில அரசு 3, 4 கோடி செலவுபடுத்தும், இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்கு 17, 18 கோடி செலவுபடுத்தும், இம்மாதிரிப் புகார்கள் வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடாது. அப்படி ஏற்படாமல் செய்திருக்க முடியும். இதில் அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதைச் சொல்லுவதற்காக யாரும் வருத்தப்படவேண்டியதில்லை. இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இந்தக் குறைகளைச் சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் லட்சக்கணக்கில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், அங்கத்தினர்கள், இவர்களை வைத்து, அவர்கள் பொறுப்பில் அந்தப் பணத்தைப் பிரித்து, எந்த எந்த ஊருக்கு எத்தனை கிணறுகள், என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பிரித்துக் கொடுத்து, தீர்மானம் போட்டு வைத்து, அவர்களை இதில் பொறுப்பாளிகளாக்கியிருந்தால், இந்தப் புகார்களுக்கு இடம் வந்திருக்காது. ஆனால் கலெக்டர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அரசாங்கத்தின் ஆணையின் பேரிலோ அல்லது அவர்களாகவோ அவசரமாக வேலையை முடிக்க வேண்டுமென்று ஒசை போடக்கூடாது அடிப்படையாகக் கொண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களை அழைத்து ஆர்.டி.ஓ.களை அழைத்து 5 லட்சம், 10 லட்சம் உங்களுக்குத் தருகிறோம், உடனடியாக வேலையை முடிக்க வேண்டும், 2, 3 மாதங்களில் செலவுபிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தப் பணத்தைச் செலவுபித்ததால், இவ்வளவு புகார்களுக்கு

5-00
p.m

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[24th January 1970]

இடம் கொடுக்கவேண்டியதாகிவிட்டது. இம்மாதிரி நேரங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை—சட்டசபை அங்கத்தினர்களில் பாதி அந்தஸ்து உடையவர்கள் அவர்கள், ஒரு சட்ட சபை தொகுதிக்கு சராசரி இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன—இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் உறுப்பினர்களையும் பொறுப்பாளிகளாக்கி, அவர்கள் மூலம் ஊருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று வறட்சி நிவாரணப் பொறுப்பை அவர்களிடம் கட்டியிருக்க வேண்டும். கலெக்டர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆனால் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைத்திருக்கலாம். நடைமுறையில் அப்படி நடைபெறவில்லை. அதுதான் இவ்வளவு புகார்களுக்கு இடம் தந்திருக்கிறது. இனி மேலாவது இம்மாதிரி நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்னை நகரம் நமது தலைநகரம். இங்கு மெளண்ட் ரோடில் லேட் போடுவதற்காக மட்டும் இந்தத் துணைமாதிரி கோரிக்கைப்படி 13½ லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசு முழுவதும் இனாமாக அவர்களுக்கு ஈடு செய்யவிருக்கிறது. அதற்காக ரூபாய் 13½ லட்சத்துக்கு அனுமதி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக “லேட்” போடுவது, குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது, சுகாதார வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது, ஸ்தல ஸ்தாபனத்தின் முக்கியமான கடமைகளில் ஒன்று. ஆனால் “லேட்” போடுவதற்கென்று இதுவரை அரசாங்கம் தனியாக எந்த ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்துக்கும் பணம் கொடுத்தது இல்லை. இது ஒரு புதிய பழக்கம் என்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேல் எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் பஞ்சாயத்துக்களிலும் “லேட்” போடுவதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து ஈடு கொடுக்கும் படியான நிலைமை ஏற்படும். இது எங்கு எங்கு நீளுமோ தெரியாது. இது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் “லேட்” போட வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இந்தப் பழக்கம் நல்லதா என்று சிந்திக்க வேண்டும். இன்று ஒரே கட்சி ஆட்சியிலும் கார்ப்ப ரேஷனிலும் இருப்பதால், இந்தப் பணம் கொடுக்கப்பட்டது என்ற எண்ணத்தை உண்டுபண்ணாமல் தடுத்திருக்கலாம். கடனாகக் கொடுத்திருக்கலாம். “லேட்” போடுவதற்கல்லாமல், வேறு காரணத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் குறை சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. “லேட்” போடவேண்டியது ஸ்தல ஸ்தாபனத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளில் ஒன்று. அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு கோடும் கணக்கில் வருவாய் உள்ள கார்ப்பரேஷனுக்கு 13 லட்ச ரூபாய் ஒன்றும் பெரிய தொகை அல்ல. பணம் இல்லை என்றால், இன்னும் புத்து லட்சம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கலாம். கடனாகத் திருப்பிக் கொடுக்க வகை இல்லையென்றால், பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். எடுத்த எடுப்பில் மானியமாகக் கொடுப்பது நல்ல பழக்கம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொடுத்தாய்விட்டது. இனிமேலாவது இம்மாதிரி விஷயங்களில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு கொள்கையை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், “லேட்” போடுவதில் எவ்வளவு பாரபட்சம் காடப்படுகிறது என்பதையும் அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சென்னை நகரில் இருக்கிற “லேட்” போதுமான வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கவில்லையென்று, அதிகமான வெளிச்சம் வேண்டுமென்று, அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொடுக்கிறோம். அதே நேரத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு ஒரு சிறிய ஊர், உதாரணத்திற்கு குறிப்பிட்டச் சொல்லுகிறேன்—மதுரை ஜில்லாவில் செக்காஜாரணிக் குப் பக்கத்தில் கிண்ணிமங்கலம் இருக்கிறது. இந்த வருஷம் பொங்கலன்று ஒரு விழாவிற்கு என்னை அழைத்திருந்தார்கள். போயிருந்தேன். கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக ஒவ்வொரு மாதமும் தெரு விளக்குகள் 22 என்று மொத்தக் கட்டணம் கட்டி

24th January 1970] [திரு கே. ராஜாராம்]

யிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த ஊரில் எரியக்கூடிய விளக்குகள் மூன்று. எத்தனையோ ஆட்சேபணை எழுதியனுப்பியாகிவிட்டது. கலெக்டருக்கு எழுதியாகிவிட்டது. ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் சொல்லியாகிவிட்டது. முன்பெல்லாம் “லைட்” கட்டணத்தை அவர்களே செலுத்தினார்கள். கடந்த 2—3 வருஷங்களாக பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாகப் பணம் செலுத்துவதில்லை என்று பஞ்சாயத்துக்களின் பில்லை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் அந்தப் பணத்தைக் கட்டி விட்டு, அந்த பஞ்சாயத்தின் பேரில் பற்று எழுதிவிடவேண்டுமென்பது தற்போதைய விதி. பஞ்சாயத்து தலைவரைக் கேட்கால், மூன்று “லைட்” தான் எளிகிறது என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் 22 லைட்டுக்குப் பணம் கட்டி விடுகிறார். இது ஒரு வருஷமாக நடந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : விளக்குகள் எரியாத காலத்தைக் குறிப்பிட்டு எழுதுவார்களேயானால், அதற்கான தொகையைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இது இப்போது மட்டுமல்ல. 1968 பட்ஜெட் கூடம் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது இதே மாதிரி வேறுசில கிராமங்களின் பிரச்சினைகள் கிளப்பப்படும்பொழுது, இம்மாதிரித்தான் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அமைச்சர்களால் இங்கே கொடுக்கப்படும் வாக்குறுதிகள் அங்கே நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. வாக்குறுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட உத்தரவுகள் அரசாங்கக் காரியாலயத்திலிருந்து அனுப்பப்படவில்லையோ, அல்லது எலக்டிரிசிட்டி போர்டு இதைப் பொருட்படுத்தி அதன் சிப்பந்திகளுக்குத் தெரிவிக்கவில்லையோ, என்ன காரணத்தாலோ, அவர்கள் புகார் கூறியும் எழுதியும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் சொல்லுவது கவனிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ஊர் என்னுடைய ஜில்லா என்பது மட்டுமல்ல. மின் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய ஜில்லாவும் அது தான். அவர்கள் அடிக்கடி கிராமங்களுக்குப் போகக்கூடியவர். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி இன்னும் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. மதுரையிலுள்ள சூப்பிரெண்டன்டிங் இஞ்சினீயரிடம் சொல்லி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் இக் குறைகளைக் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இலங்கையிலிருந்து திரும்பக்கூடிய அகதிகளுக்கு அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டிய இனம் ஒரு பெரிய பளுவாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்த மாதத்திலேயே 20,000 பேர் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதாகத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு மாநில அரசு முன்னேற்பாடாக பல ஏற்பாடுகள் செய்துவருவது இந்தத் துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மூலந்தான் தெரிகிறதே ஒழிய கவர்னருடைய பேச்சில் எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதற்காகவே ஒரு திருத்தப் பிரேரணை எனது கட்சி நண்பர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் துணை நிதி நிலை அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே சொல்லியிருப்பதைத் தவிர, மேற்கொண்டும் பல இனங்களைப் பார்க்கிறேன். அவைகள் எல்லாம் சொல்லாமலே விடப்பட்டிருக்கிறது. நிறைய நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ அக்கவுண்டை மட்டும் இதிலே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். கேபிடல் அக்கவுண்ட்ஸில் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக நாளுக்கு லட்சத்து ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு ஏற்கனவே நிலங்கள் வாங்கி அதில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் போடுவதற்கும், ரப்பர் தோட்டங்கள் போடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இது போதாது, ஏராளமான பேர்கள் இந்தத் தேரட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் வரப் போகிறார்கள். நானும்

5-10
p.m.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[24th January 1970]

இலங்கைக்குப் போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் தமிழர்கள் தான். அவர்களெல்லாம் இங்கே வரும்போது, இந்தத் தொழிலில் அதிகமான பேர்களை ஈடுபடுத்தவேண்டியிருக்கும். இந்தத் தோட்டத் தொழில் போக வேறு தொழிலைச் சேர்ந்தவர்களும், தொழிலை தெரியாதவர்களும் கூட, வருவார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் என்ன செய்வது என்பதை அரசாங்கம் இப்பொழுதிலிருந்தே யோசித்து வைக்கவேண்டும்.

நூல் ஆலைகளை நாம் போடுவதாக ஏதேனும் உத்தேசம் இருந்தால் தயவு செய்து அதை விட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது அவசியமும் அல்ல. அது கட்டுப்படி ஆகாது. நெசவு ஆலைகளை வேண்டுமானால் வைக்கலாம். பவர் லூம்ஸ் கொடுப்பதாக அரசாங்கம் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பவர் லூம்ஸ் கொடுப்பதில் நெசவாளர்களுக்கு முதலுரிமை கொடுப்பதுபோல், இந்த அகதிகளுக்கும் கொடுக்கலாம். அதுபோல வேறு தொழில்களுக்கும் வாய்ப்பு செய்து கொடுக்கவேண்டும். கடைகள் வைப்பதற்கும் சிறு சிறு வியாபாரங்கள், சிறுசிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கும் கடன்கள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக அமைச்சரின் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு நல்ல காரியம். அதை தாராளமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கும் ஜாமின் கொடுக்கவேண்டும். “செய்யுரி” கொடுத்தால்தான் கொடுப்போம் என்று இல்லாமல், அதை ரிஸ்காக எண்ணி வந்தாலும் சரி, வராதபோதிலும் சரி, மனிதாபிமானத்தை முன்னிட்டு அங்கேயிருந்து திரும்பியவர்களுக்கு நாம் கொடுத்துத்தான் பார்க்கவேண்டும். பெரும்பாலான கடன்கள் திரும்பி வந்துவிடும். ஒன்றிரண்டு வராமல் போனாலும் பரவாயில்லை. அது தமிழ்நாட்டு ஜன சமூகத்திற்கு நாம் செய்யக்கூடிய ஒரு சலுகையாகவே கொண்டு தாராளமாக அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசையைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காஞ்சியில் காஞ்சர் ரிசெர்ச்—புற்று நோய் ஆராய்ச்சி அத்துடன் மருத்துவ நிலையம் வைப்பதாக 12-வது பாராவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். அரசாங்கத் துறையில் இருக்கக் கூடிய பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளிலே இருக்கக் கூடிய புற்றுநோய் மருத்துவம் போதாது. தனிப்பட்ட முறையில் இப்பொழுது அடையாற்றில் நடந்துகொண்டிருக்கிற ஆஸ்பத்திரியும் போதாது. அரசாங்கமே காஞ்சிபுரத்தில் மறைந்த முதலமைச்சரின் ஞாபகார்த்தமாக இந்த ஆஸ்பத்திரியையும், ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தையும் ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு.

அடுத்தபடியாக, மற்றொரு விஷயத்தைச் சொல்லாமல் என்னால் முடிக்க முடியவில்லை. “ரேசிஸ் எக்சிபிஷன்” என்று சுற்றுலா பொருட்காட்சி சென்னையிலே ஒன்று நடக்கிறது. அது முதலில் அரசாங்கமே நடத்துவதாகத்தான் நாம் நம்பும்படியாக, எண்ணும்படியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் நல்ல வேளையாக, அரசாங்கத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, தனிப்பட்ட சிலர் செய்கின்றார்கள் என்று அமைச்சர்களே அறிக்கை விட்டுவிட்டார்கள். அது சந்தேகங்களை யெல்லாம் விலக்கிவிட்டது. ஒன்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கத்திலிருந்து பல பொருள்களை அனுப்புகிறார்கள். பல இலாக்காகக்கள் போகின்றன. அதே மாதிரி தமிழ்நாடு காங்கிரஸிலிருந்தும் நடத்தியிருக்கிறோம். அங்கேயும் சில இலாக்காகக்கள் போகின்றன. சாதாரணமாக ஒவ்வொரு வருஷமும் கட்சி பேதமின்றி இந்தப் பொருட்காட்சியைப் பெரிதுபடுத்தி, நல்லெண்ணத்துடன் சென்ற எக்சிபிஷனுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொறுப்பில் ஆட்சி நடந்தாலுங்கூட, நிறைய அனுப்பியிருந்தார்கள். இந்த வருஷம் அதில் 4 எக்சிபிட்டுகளை மட்டும் அனுப்பிவிட்டு மற்றதை எல்லாம் இந்த சுற்றுலாப் பொருட்காட்சிக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள்.

24th January 1970]

திரு. சி. பி. சிதிறரச : மூன்று பொருட்காட்சிகளும் அதைப்பங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று எஸ்.ஐ.ஏ.ஏ. கிரவுண்ட்ஸ், மற்றொன்று ஐலன்ட்ஸ் கிரவுண்ட்ஸ், இன்னொன்று காங்கிரஸ் நடத்துவது.

திரு. கே. ராஜாராம் : அதைப்பற்றி நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தனிப்பட்ட சிலர் நடத்தும் பொருட்காட்சிக்கு அரசாங்க நிதியிலிருந்து இரண்டு லட்ச ரூபாய் மானியம் ஏன் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். அது சுற்றுலாவும் அல்ல, பொருட்காட்சியும் அல்ல. போய்ப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு நண்பர் சர்க்கார் கொறடா திரு. சிற்றரச அவர்கள் இன்னும் போய்ப் பார்த்திருக்க மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். போய்ப் பார்க்க வேண்டும். சுற்றுலாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே வருவதும் இல்லை. தனிப்பட்டவர்கள் குமோ வந்திருக்காதோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படிக் கொடுக்காமல் இருக்கும் பட்சத்தில், உடனடியாக அதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டொரு நாட்கள் தாங்களே செய்யும் வியாபாரம் இது. இந்த வியாபாரத்திற்குப் பொது நிதியிலிருந்து நாம் இரண்டு லட்ச ரூபாயைக் கொடுத்திருக்கக் கூடாது என்று அநேகமாக எல்லோரும் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

கடைசியாக, ஒரு வார்த்தை. கட்சி பேதமின்றி சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோருடைய சார்பாகவும் ஒரு கோரிக்கையை இந்த அரசாங்கத்துக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உறுப்பினர்கள் தங்கும் விடுதி அடியோடு புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது. சில அறைகளுக்கு பூட்டும் இல்லை. சாவியும் இல்லை. சில அறைகளில் நாற்காலி அல்லது மேசைகளைப்போட்டு கதவைத் திறக்காதபடி இரவில் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தண்ணீர் வசதி சரியாக இல்லை. கக்கூஸ் வசதியும் சரியாக இல்லை. குளிப்பதற்கும் வசதி சரியாக இல்லை என்று அதிகப் புகார் சொல்கிறார்கள். பி. பின்பூ, டி. அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது உடனடிப் பிரச்சினை. அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய பொருட்களைப் பந்தோபஸ்தாக வைத்துவிட்டு, இந்தச் சட்ட சபைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. பூட்டு சாவிகள் சரியாக இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் வசதி சரியாக இருக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கிற சிப்பந்திகள்கூட முன்பு மாதிரி இல்லை. அங்கத்தினர்களைப் பொருட்படுத்தி அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைக் கவனிப்பதில் நல்லபடியாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்று கௌரவமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதையும் அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டும். இதைக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சார்பாக மட்டும் சொல்லவில்லை. எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் சார்பாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் கவனித்து அங்கத்தினர்கள் தங்கும் விடுதியில் சற்று நிம்மதியாக அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ள வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது துணை மதிப்பீட்டின் பேரில் நடைபெற்ற இந்த விவாதத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்களும் பண்கருத்துகளைத் தெரியப்படுத்தியதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொதுவாக இந்தத் துணை மதிப்பீட்டை வரவேற்று சில நல்ல ஆக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [24th January 1970]

பூர்வமான யோசனைகளையும் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கவலை தரும் படியான காரியம், நமது நிதி ஆதாரங்களிலே நமக்கு இழைக்கப் பட்டிருக்கிற இடைஞ்சல்கள், ஐந்தாவது பைனான்ஸ் கமிஷனிலே நமக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கிற கெடுதல்களை தங்களுடைய கட்சியினுடைய சார்பிலே அதற்குரிய ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த ஆட்சேபணை நாம் இன்னும் கூடுதலான நிதி பெற உதவும் என்று நான் மனமாற நம்புகிறேன்.

5-30
p.m.

இன்றைக்கு ஏதோ நமக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து கூடுதலாக நிதி வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவரவர்கள் மாநிலத்திற்கு நிதி அதிகம் தேவை என்று தான் வாதாடுவார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். அதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. மேதகு கவர்னர் அவர்கள் தன் உரையில் ஐந்தாவது நிதி ஆணைக்குழு பரிந்துரையின் பேரில், இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மிகப்பெரிய பாதகங்களைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இத்துடன் இன்னொன்றையும் குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். மது விலக்கு பற்றிப் பேசுகிறார்கள் இங்கே. காந்தியாருடைய கொள்கை மது விலக்கு. அதுவும் மற்ற மாநில அரசாங்கங்களால் தூக்கி எறியப்பட்டதைப் பார்க்கிற நேரத்தில், அதை அமுல்படுத்துவதில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 20 கோடி செலவாகிறது. இம்மாதிரியான நிலையை ஈடுகட்டுவதற்கு விழுகின்ற பற்றுக்குறையை ஈடு செய்ய நிதி ஆணைக்குழு நியமிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அக்குழு அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. நண்பர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் அடிக்கடி விரும்புகின்ற இந்த மாநிலத்திற்கான சம்பளக் கமிஷனின் ஆலோசனையால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இவ்வாறு செய்வதன் விளைவாக, இந்த மன்றத்தின் மூலமாக ஒரு முக்கியமான நிலைமையையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் நான் சொல்லுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தவறான ஒரு நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. மத்திய அரசு நமக்கு ஏதோ உதவி செய்துவிடுகிறது என்று. உலகத்தில் தோற்றத்திற்கும் உண்மைக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. தோற்றத்தைப் பார்த்தவுடன் அதுதான் உண்மை என்று நம்புவதற்கில்லை. உண்மைகளை மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த மாநிலம் பெரிய வறட்சிப் பிரதேசமாக இருந்தும் கூட, நியாயமாக நமக்குச் சேரவேண்டிய உரிமைகளைப் பெறுவதற்குத் திறமைகள் இருந்திருக்கலாம். நம் வரதத்தில் வலிமை இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் அதைப் புறக்கணிக்க முடியாத நிலைமைகள் இருந்திருக்கலாம். தவிர, ஏதோ உதவி சம்மா கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், அதனுடைய விளைவாக இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற நிலைமையைத் தாண்டி, உத்திரப் பிரதேச முதலமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பக் கேவலமாக நம்மைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். “பிரதமர் இந்திரா காந்தி எங்கள் ஊர்க்காரர். இந்த அம்மையார் எங்கள் மீது கருணை காட்டக்காணும். எங்கேயோ இருக்கிற தமிழ்நாட்டிற்கு கருணை காட்டுகிறார். அதற்கு காரணம் பார்லிமென்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு, 25 உறுப்பினர்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வீதம் கணக் கிட்டுக்கொடுத்தார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் திரு. சி. பி. குப்தா அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளவேன். இதே மத்திய சர்க்கார், இதே அம்மையாரின் சர்க்கார், வட மாநிலங்களில் பீஹார், உத்திரப் பிரதேசம், மராட்டியம், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்களுக்கு, ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசின் விளைவாக ஐந்தாண்டுகளுக்கான நிலைமைகளில், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு, அவை உபரி மாநிலங்களாக, “சர்பிளஸ் ஸ்டேட்ஸ்” ஆக மாறியிருக்கின்றன. நான் வெட்கத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பரிந்துரையின் காரணத்தால், நம்முடைய மாநிலம் இருக்கிறதை இழந்துவிட்டு, பற்றுக்குறையை எப்படி சரிக்கட்டுவது என்பது நம்முடைய பட்ஜெட்டில் தான் தெரியும். அந்த நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரையின் விளைவாக, பீஹார்

24th January 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாநிலத்திற்கு ரூ. 199 கோடி உபரியாகக் கிடைக்கிறது. குஜராத் மாநிலத்திற்கு ரூ. 158-99 கோடி உபரியாகக் கிடைக்கிறது. ஹரியானா மாநிலத்திற்கு ரூ. 79-88 கோடி உபரி. மராட்டிய மாநிலத்திற்கு ரூ. 419-29 கோடி உபரியாகக் கிடைக்கிறது. பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு ரூ. 117-22 கோடி உபரி. உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு 289-87 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. இந்த பரிந்துரையின் மூலம் நாம் இருக்கிறதை இழந்திருக்கிறோம். இவைகளைப் பாராமல் பெரும் தலைவர்கள் கூட நமக்கு நிறையக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். திரு. காமராஜ் அவர்களை கருத்தில் கொண்டு தான் சொல்லுகிறேன். நான் அவர்களைக் கேட்டேன். இப்படி எல்லாம் சொல்லுகிறீர்களே, இது நியாயம் தானா என்று கேட்டேன். அவர்கள் வேறு சொன்னார்கள். ஆனால் மன்றத்தின் சார்பில் அதிகார பூர்வமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசால் ஏற்பட்டிருக்கிற அநீதியை எதிர்த்துப் போராடுவதில் நாங்கள் ஆதரவு அளிப்பதாக நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதற்கு நான் தமிழக அரசின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தொடர்ந்து போராடி கோரிக்கையை வலியுறுத்துவதற்கு உங்களுடைய குரலும் பெரும் துணையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதன் பலனாக ஏதாவது மாறுதல் ஏற்பட வேண்டுமென்று நான் மனதார விரும்புகிறேன். மற்றப்படி பஞ்சாயத்து நிலைமைகள், சாலைகள் பராமரிப்பு மானியத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு இருக்கின்ற ரோடு நீளத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கேற்றப்போல் பணம் ஒதுக்கப்படுவது என்ற முடிவைப் பாராட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் மறைந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் சொன்னதைக் காரணமாகச் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் முறையில் இந்த மந்திரிசபை அவருடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்றும் சேவகர்களாக, தொண்டர்களாகச் செயல்படுகிறோம். அந்தப் பெருமையில் எங்களுக்கும் ஒரு பங்கு உண்டு. அது அவருக்கு செலுத்தப்படுகிற மரியாதை, அன்பு. அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, வறட்சி நிவாரண வேலைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வறட்சி நிவாரண வேலைகளுக்காக 18 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தோம். ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்யும்போது, சிறிய தவறுகள் நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும். தவறுகளுக்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த 18 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு பெரிய மகத்தான காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன! அதனுடைய பலனால் நடைபெற்ற பெரும் காரியங்களைக் குறைவு படுத்துவதற்கும் மறைப்பதற்கும் வேண்டுமென்றால் பயன்படலாம் அப்படிப்பட்ட புகார்கள் கொஞ்சம் கூட இருக்கக்கூடாது என்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த லட்சியத்திற்காக இந்த அரசாங்கம் முழுமனதுடன் பணியாற்றும். அதில் கொஞ்சங்கூட சந்தேகம் இல்லை. அவ்வளவு பெரிய காரியங்கள் நடைபெறும்போது, பெரிய தவறுகள் நடந்தன என்பதை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறேன். ஏதோ ஒன்று இரண்டு இருக்கலாம். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் உறுப்பினர்களைக் கலந்து வேலைகள் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லுவது சரியில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது சரியானதல்ல. கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் இஷ்டப்படி செய்தார்கள் என்பது தவறாகும். இந்த வேலைகள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள் மூலம் தான் செய்யப்பட்டன என்பது மட்டுமல்ல. இவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் கணக்குகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் தணிக்கை செய்யப் பட்டவை. உரிய முறைப்படி எழுதப்பட்ட கணக்குகள் தான். ஏதோ நாம் தனிப்பட்ட வியாபாரத்திலோ விவசாயத்திலோ எழுதும் கணக்குகளைப் போல் அல்ல. அரசாங்கப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஏதோ செலவு செய்துவிட்டோம் என்று நினைத்து, குறைகள் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[24th January 1970]

5-30
p.m

அதே மாதிரியாக மவுண்ட் ரோடிலே விளக்கு போட்டதைப்பற்றியும் எதிரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்திற்கு விளக்கு வேண்டும் என்பதை அவர்களால் மறுக்க முடியவில்லை. 'என் டிணத்தை இனமாகக் கொடுத்தீர்கள், கணக்கிலே எழுதியிருக்கக்கூடாதா, பிறகு வராத இருந்தாலும் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றுதான்' சொன் னார்களே தவிர, அதைத் தவறாகச் சொல்லவில்லை. சென்னை நகரத் திற்கு சில குறிப்பிட்ட விசேஷத் தன்மைகள் இருக்கின்றன. எல்லா ரோடுகளும் மவுண்ட் ரோடுகள் அல்ல. அதேமாதிரி விளக்குகளைப் போட முடியுமா? சில ஊர்களிலே போட முடியாது. பெரிய மாநிலத் தின் தலைநகரத்திலே, பெரும் நெடுஞ்சாலையிலே, இரண்டு லட்சம் மக்கள், மூன்று லட்சம் மக்கள் வந்து தினம் வந்து போகிற சாலையிலே விளக்கு வசதி சரியாக இல்லை என்றால், அதனால் உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படக் கூடும். விளக்குகள் வெறும் அலங்காரத்திற்காக மட்டுமல்ல. அதற்குப் பணத்தை எந்தத் தன்மையிலே கொடுப்பது என்பதிலே அபிப்பிராய பேதம் இருக்கலாம். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, மாநகராட்சிதான் செலவு செய்யவேண்டும் என்பது அல்ல. இந்த நகரம் சென்னை நகர மக்களுக்கு மட்டும் தலைநகரல்ல, கிராமங்களிலே இருக்கிறவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த ஊரோடு தொடர்பு கொண்டிருக் கிறார்கள் என்பதால் பல காரியங்களை மாநில அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கத்திடம் உதவிகூட கேட்டு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மெட்ரோ பாலிடன் பிராப்லம்ஸ் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். அந்த முறையிலே இந்த அரசாங்கம் செய்ததிலே தவறு இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆனால் அதனாலே தாராளமாகவும் இருக்க முடியாது. ஆகவே நல்லதுதான் நிகழ்ந்து இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார் கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதேமாதிரி, இலங்கை பர்மா அகதிகளிடத்திலே காட்டுகிற அக்கறையை பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் துறையிலுடைய அமைச் சன் என்ற முறையிலே அதிலே நான் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இதைப் பொறுத்தவரையிலே, மத்திய அரசாங்கமும் மிகப் பரிவு உணர்ச்சியுடனேயே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவ் டு களுடைய நல்ல உதவிகளைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தான் கருதுகிறேன். பர்மா அகதிகளுக்காக 2½ கோடி ரூபாய் செலவிலே வியாசர்பாடி பகுதியிலே வீடுகட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. அதுமாதிரி எடுத்துக்கொள்கிற பல முயற்சிகளிலே ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக அகதிகள் நல போர்டுக் கமிஷன் மிகுந்த பரிவாக இருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சமீபத்திலே அந்தக் கூட்டத்தை இங்கே துவக்கி வைத்தார்கள். தனுஷ்கோடியிலே ரயில் போட வேண்டும் என்பதிலேயும், வேறு வகையான பரிவுணர்ச்சி காட்ட வேண்டும் என்பதி லேயும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே அகதிகள் பிரச்னை சேராத காரணத்தாலே, அதைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றாலும், அவர்கள் கொஞ்சம் பரிவாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய யோசனைகளின் பேரிலே எல்லாம் மேற்கொண்டு செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளு கிறேன். மற்றதையெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் உரைக்குப் பதில் கூறும்போது கூறுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, பெரிதும் பொது நிதிநிலை அறிக்கையின்போது பேசிக்கொள்ள லாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டொரு பிரச்னைகளைச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கிற விடுதியிலே இருக்கிற நிலவரத்தைச் சொன்னார்கள். அதை நான் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கவனத்திற்கும் மற்ற அதிகாரிகள் கவனத்திற்கும் கொண்டுவராத எவ்வளவு சீக்கிரமாக அந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியுமோ, அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT 249 OF EXPENDITURE FOR 1969-70

24th January 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அடுத்தபடியாக, இங்கே நடைபெற்றுவருகிற பொருட்காட்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பொருட்காட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே, ஒவ்வொருத் தருக்கு ஒவ்வொரு மாதிரியான அபிப்பிராயம் இருக்கலாம். இந்தப் பொருட்காட்சி இந்த அரசாங்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. அதை எல்லோரும் தெளிவாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த அரசாங்கத்திற்கும் அந்தப் பொருட்காட்சிக்கும் கொஞ்சம்கூட சம்பந்தம் இல்லை. அதேமாதிரி அதிகாரபூர்வமான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதையும் நான் இந்த மன்றத்திலே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கழகத்திலே பொறுப்பான இடங்களிலே இருக்கிறவர்கள் இதுமாதிரியான ஒரு பொருட்காட்சி நடத்துபவர்கள் பொருட்காட்சி நடத்துவது குற்றமல்ல. தேனம்பேட்டையிலே காங்கிரஸ் கட்சி நடத்துகிறது. இன்னொரு இடத்திலே நான்கு பேர் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பெரிய இடத்திலே இருக்கிறவர்கள், பொறுப்பானவர்கள் இந்தக் காரியங்களிலே இருப்பதாலே சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதனுடைய நோக்கம் எந்த விதத்திலே நிறைவேறுகிறது என்பதையெல்லாம் பின்னாலே சிந்திக்கவேண்டுமே தவிர, இப்பொழுது கூறுவதற்கில்லை. அகில இந்திய ரீதியிலே வளர்க்கப்பட்ட பொருட்காட்சி என்ற காரணத்தாலே, கொஞ்சம் நன்கொடை வழங்கியிருக்கலாம். என் கவனம் சரியாக இருக்குமானால், 2½ லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு அதற்கான நன்கொடைக் கூலி வழங்கியிருக்கிறது. ரேசித்தை வளர்ப்பதற்காகவும் உற்சாகப்படுத்துவதற்காகவும் அரசாங்கம் இதைச் செய்திருக்கிறது. அது முதலமைச்சருக்குத் தெரியுமா, தெரியாதா என்ற கேள்வியெல்லாங்கூட வேண்டியதில்லை. அதைச் செய்தது தவறு அல்ல. எல்லோருக்கும் செய்துகிறது. தேனம்பேட்டையிலே, எஸ்.ஐ.ஏ.எ. கிரவுண்டிலே, ராசிபுரத்திலே செய்துகிறது. எந்த ஊரிலே நடந்தாலும், செய்துமே. அதிலே பங்கு கொள்வதன் மூலம், அரசாங்கத்தின் பிரசார சாதனங்கள் மக்களை சந்திப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு. இந்தச் சற்றொரு பொருட்காட்சிக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை. இந்த அரசாங்கம் சார்ந்திருக்கிற கட்சிக்கும் தொடர்பு இல்லை. ஏதோ பெரிய உதவி செய்துவிட்டதாகவோ, அதிலே பெரிய காரியங்கள் நடைபெற்றுவிட்டதாகவோ எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட உள்நோக்கங்கள் எதுவும் கற்பிக்கக்கூடாது. ஏதோ ஒன்று அகப்பட்டுக்கொண்டது என்ற காரணத்திற்காக, அரசாங்கத்திற்கு விருப்பு வெறுப்புகள் இருக்கின்றன, ஃபேவரிடிசம் இருக்கிறது, பாரபட்சமாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகள் இருப்பதற்கு ஒரு துளியும் ஆதாரம் இல்லை. இந்த மாநிலத்திலே ரேசித்தை வளர்ப்பதற்கும் அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் செய்யப் படுகிற எத்தனையோ மாதிரியான முயற்சிகளிலே ஒரு சிறு காரியம் என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மற்றபடி அதனுடைய நிகழ்ச்சிகள், அதனுடைய நிகழ்ச்சி நிலைகள் இவைகளுக்கும் இந்த அரசாங்கத்துக்கும், அது சார்ந்திருக்கிற கட்சிக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை என்பதை நான் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். தேனம்பேட்டை எக்சிபிஷனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே பாரபட்சம் காட்டியதாக நாங்கள் கருதவில்லை. அப்படி ஏதாவது இருக்குமானால், அதை எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்களானால், வருகிற நாட்களிலே கொஞ்சம் தாராளமாகக்கூட செய்வதற்கும் அரசாங்கம் தயாராக இருக்கும். இதிலே எல்லாம் எந்தவிதமான கட்சிப் பாடுபாடும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக்கு ஒப்புதல் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் சம்பந்தமாக வேண்டும் என்றே வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் எவ்வளவு மகத்தானவை என்பதைக் குறைக்க வேண்டும் என்றே, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் செய்வதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய செல்வாக்கையோ, சாதனையையோ மறைப்பதற்காகவோ,

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [24th January 1970]

சிறு குற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கலாம், அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தப் பார்க்கிறார்கள் என்ற வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்களும் கூறினார்கள். அந்த நோக்கத்தோடு யாரும் இதைப் பேசவில்லை. வருவித்துக் கொண்டு இத்தகைய கருத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்று தங்களுடைய மனதிலே பாரத்தை சுமத்துகிறார்கள். 18 கோடி ரூபாய் அளவிலே இருக்கிற வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மகத் தானவைதான். பெரிய சாதனைதான். சில மாதங்களிலே 18 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பது என்பது, திட்டமிட்டுச் செய்வது என்பது ரொம்ப நல்ல பணி, வரவேற்கத்தக்க பணி. 18 கோடி ரூபாய் அளவிலே செய்யக் கூடிய துயர் துடைப்புப் பணிகள் மூலமாக துயர் எவ்வளவு துடைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டுமோ, யாருடைய துயரங்கள் தணிந்து இருக்க வேண்டுமோ, யாருக்குப் பலன் கிட்டியிருக்க வேண்டுமோ, அது கிட்டும் வகையிலே இல்லை. நேரடியாக அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையோ அரசாங்கத்தையோ குறைகூறவில்லை. நடத்திய இடங்களிலே ஏற்பட்ட குறைகளைத் தான் சொல்லுகிறோம். எவ்வளவு பெரிய பணிகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அப்பணிகள் மகத் தானவை என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not make a second speech.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆகையால் நாங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு சொன்னோம் என்றால் இன்னும் மகத்தான பலன்கள் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டுமே அதை ஏற்படுத்தாமல் அவசரமாக சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக இந்த சந்தர்ப்பங்களில் சுரண்டக்கூடியவர்கள் உள்ளே பல விதங்களிலும் நுழைந்து பலன்களை குறைத்துவிட்டார்களே என்ற ஆத்திரத்திலே கவலையோடு சொன்னோம். நல்ல நோக்கத் தொன்மோம் என்பதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

V. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN : We will resume the discussion on the Governor's Address. The hon. Member Thiru C. V. Rajagopal will briefly wind up his speech. Then the hon. Member Thiru G. Vasantha Pai may move his amendment and speak. After him, we have a dozen speakers to participate in the debate. To-day, we are having the Commonwealth Parliamentary Branch meeting at 6-45 p.m. and a Member of British Parliament is going to address the Members. It is, therefore, proposed to adjourn the House at 6-30 p.m. Between then and now we have only 50 minutes. So, I hope hon. Members will make brief speeches and accommodate themselves and the House. Now I request the hon. Member Thiru C. V. Rajagopal to continue his speech.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் எனக்கு வாய்ப்பு தரப்பட்டது. இன்றும் வாய்ப்பு தந்ததற்கு என்னுடைய நன்றி. மாண்புமிகு நண்பர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் ஏற்கனவே ஒரு மெமோராண்டத்தை மாண்புமிகு காலஞ் சென்ற என்னுடைய அருமை அண்ணா அவர்களிடத்தில் கொடுத்தார்கள். கொடுத்தவுடனே பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதல் தேவை, தாங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அண்ணாவிடம் கொடுத்தார்கள். அப்போது பார்த்துவிட்டு ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, மெமோராண்டத்தைப் படித்துவிட்டு, "அந்த மேல்சபை உறுப்பினர் கேட்டது நியாயமான கோரிக்கையாகத் தான் இருக்கிறது, அதில் தவறு இல்லை. ஆனால் நாங்கள் படிக்காத காரணத்தாலோ அல்லது வேறு வேலையினாலோ கவனிக்கவில்லை. அந்த மெமோராண்டத்தில் காட்டியிருக்கிற காரணங்கள் அனைத்தும் சரியாக இருக்கின்றன. ஆகவே அதற்கு வேண்டிய வகை செய்ய வேண்டும்" என்பதை அண்ணா அவர்கள் நுங்கம் பாக்கத்தில் சொன்னதை இந்த அவையில் இப்போதுள்ள மாண்புமிகு முதல

24th January 1970] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

மைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் பேசவேண்டியதை எல்லாம் எனக்கு முன்னால் இந்த அவையில் உள்ள நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஏழைகள் முதல் பணக்காரர் வரை அனைவரும் சாப்பிடுகிற அரிசி இருக்கிறதே, அதற்கு இருந்த தடையை இந்த அரசாங்கம் நீக்கிவிட்டது. இந்த செயலுக்காக எவ்வளவோ இடங்களிலிருந்து பாராட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. அது உண்மையாகவே துணிச்சலான செயல். சாதாரணமான செயல் அல்ல. என்னைப் போன்ற வயது முதிர்ந்தவர்கள் யோசிப்பார்கள். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் வயது கொஞ்சமானவர் என்ற காரணத்தால் துணிந்து செய்தார்கள். இதை நிறைய பேர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள பெரியவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் கூட பாராட்டியிருக்கிறார். அரசியலை ஒதுக்கித் தள்ளியிருக்கிற திரு. ஈ. வே. ராமசாமி பெரியார் கூட பாராட்டியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய காரியம் இது. இது என்னைக்குமே பாராட்டப்படக்கூடிய விஷயம். நான் உலகத்தைப் பூராவும் கண்டவன் அல்ல. தமிழக சார்பில் பாராட்டுகிறேன். இன்றைகு சங்கடம் இருக்கிறது, எனக்கு ஒரு இலேசான சந்தேகம். கண்டிரோல் இருப்பதைக் குறைத்திருக்கிறார்களா அல்லது கண்டிரோலை அடியோடு எடுத்துருக்கிறார்களா என்று எண்ணும்பொழுது பரிபூரணமாக கண்டிரோல் இல்லை என்று தைரியமாகச் சொல்லிவிட முடியாது. தற்போது இன்னும் சில தடைகள் இருக்கின்றன. தஞ்சாவூரில் போய் அரிசி வாங்க வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக 50 சத விதம் லெவி கொடுக்க வேண்டும். தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற இடங்களில் சர்க்கார் ப்ரோக்யூர்மென்ட் கொள்முதலில் லெவி தரவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஏதோ 50 சதவீதம் இப்படி இக்கட்டுகள் இருக்கிறபடியால், பரிபூரணமாக சுதந்திரம் கிடைத்து விட்டது என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஆட்சியாளர்கள் செய்தது நியாயம், பொறுத்தம். ஏனென்றால் இப்போது கண்டிரோலை எடுத்தது தைரியமான செயல் என்று சொன்னேனே, உள்ள படியே வியாபாரிகளிடம் பயமாகத் தான் இருக்கிறது. நான் குறை சொல்லுகிறேன் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் வருத்தப்படத் தேவையில்லை. இதற்கு முன்னால் திரு. பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலும், பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலும், வியாபாரிகள் கொஞ்சம் கெட்டுவிட்டார்கள் என்று தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன். வியாபாரிகள் வெகு சீக்கிரத்தில் எவ்வளவு லாபம், அதிகமாக லாபம் சம்பாதித்து விட வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு வியாபாரத் தன்மைக்கும் நேர்மைக்கும் உள்ள மாசை அந்தக் காலத்தில் போக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் எனக்கு பயம். இரண்டு நாளைக்கு முன்பு ஒரு வியாபாரியைக் கேட்டேன். அவர் சொல்லுகிறார் எல்லாம் சரி, புரோக்யூர்மென்ட்டில் 50 சத வீதம் லெவி கேட்கிறார்கள். நாங்கள் வெளியில் அதிக விலை கொடுத்து நெல்லை வாங்க வேண்டும், சர்க்காருக்குத் தருகின்ற பொழுது குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதிக விலைக்கு வாங்கி, குறைத்துக் கொடுத்தால், கொஞ்சம் பிளாக் மார்க்கட் பண்ணினால் தான் வாழ முடியும் என்று வியாபாரிகள் கூறுகிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 15 சதவீதம் லெவி போக பாக்கி உள்ளதைக் குறைத்துக் கொடுக்கின்ற நஷ்டத்தைச் சரி செய்ய ஏற்றி விற்கலாம். அதற்காக பிளாக் மார்க்கெட் பண்ண வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : அப்படி நான் சொல்லுவது ஜனங்கள் பாக்கையில். அடியோடு சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால், பரவாயில்லை. சர்க்கார் விலை நிர்ணயம் செய்த பிறகு, அந்த விலை நாட்டில் நடமாட வேண்டும். நடமாடவில்லை என்றால், ஒரு படி இத்தனை ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. விவசாயிகள் தாங்கள் பயிரிட்ட நெல்லை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விற்றுக்கொள்ளலாம். அப்படி

பி. யு. ஷண்முகம்]

[24th January 1970]

வாங்குகிற வியாபாரிகள் தாங்கள் வாங்குகிற நெல்லில் 15 சதவீதம் சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்கு சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்குமேல் விளக்கம் சொல்லத் தயாராய் இல்லை. அதாவது 15 சதவீதம் சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையில் வியாபாரிகள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வளவோடு இருக்கிறது. நண்பர் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜ்கோபால் : ஆகவே மிகத் துணிச்சலான செயலை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு தாழ்மையான அபிப்பிராயம். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் மிகவும் கண்டிப்பானவர். இதில் சொந்த அனுபவத்தின் பேரில் சொல்லுகிறேன். இப்போது அரிசி படி ரூ. 1½, 1-¾-க்கு விற்கிறது. அது இரண்டு என்று ஆகிவிடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அந்த பயம் இல்லாமல், விலை உயராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் விலை உயர்ந்துவிடும் என்ற பயத்தை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நீக்குவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். விலை ஏறிவிடுமோ என்ற பயத்தால் இவ்வளவு காரணங்களையும் காட்டினேன். உள்ளபடியே நடைமுறையில் இருக்கிறதைச் சொன்னேன்.

5-50
p.m. கவர்னர் அவர்கள் ஏழைகளுக்கு ஏராளமாக நிலம் வழங்கியிருப்பதைப்பற்றிப் பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார். பல பேருக்கு நிலம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கே, அதாவது ஃபேண்ட்லெஸ் பீபளுக்குக் கொடுத்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு இடத்தில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது கூடுமானவரை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய வேண்டுகோள்.

பேங்குகளைத் தேசியமயமாக்கியது குறித்து இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். தேச உடமையாக்கிவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, மத்திய சர்க்காரிலேயே எல்லா அதிகாரத்தையும் வைத்துக்கொண்டால், அது எப்படி சரியாகும்? யார் யாருக்குப் பணம் கொடுப்பது, எங்கெங்கே பணம் கொடுப்பது, எப்படி எப்படி பணம் கொடுப்பது என்கிற இந்த அதிகாரத்தை எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிலேயே வைத்துக்கொண்டு நேஷனலைஸ் செய்து விட்டேன் என்றால் போதுமா? இந்த விஷயங்களில் எல்லாம் அந்தந்த மாநில சர்க்காரே ஒரு முடிவு எடுக்கக் கூடிய அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் தமிழ்நாட்டுச் சர்க்காருக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். இந்த அதிகாரத்தை எல்லாம் டெல்லியிலே வைத்துக்கொண்டால், நமக்கு என்ன லாபம்? “I have nationalised the Banks” என்று மத்திய அரசே பவரை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டால், என்ன லாபம் என்று தான் கேட்கிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் மாநில ஆட்சியாளர்களுக்கு அதிகாரம் தரப்பட வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போலீசுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இருக்கிற தொடர்பு இருக்கிறதே, “it is a delicate one”. இதைப்பற்றி நான் உள்ளபடியே நம்முடைய ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் 5-வது, 3-வது, 2-வது படித்தவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். பொதுமக்களுடன் தொடர்பு கொள்வது என்றால் போலீஸ் கமிஷனர் போய் பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொள்வது கிடையாது. இந்த அவசியத்தில் அவர் இல்லை. போலீஸ்காரர்கள் தான் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொடர்பு நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்றால், போலீஸ்காரர்கள் கொஞ்சம் பண்பும் மரியாதையும் தெரிந்தவர்களாக, படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதற்காக நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், இனிமேல் போலீஸ்காரர்களுக்கான ரெக்யூட்மென்ட் இருக்குமானால், குறைந்தபட்சம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களைத் தான் எடுக்க வேண்டும். அதே போல, சப் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று வரும்போது, பி.யூ.சி.

24th January 1970] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

படித்தவர்களைப் போடுவதை விட, ஒரு பி.ஏ. படித்த கிராஜுவேட்டைப் போட வேண்டும் என்கிற விஷயத்தை ஆட்சியாளர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

*மிஸ்டர் சேர்மன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் நேற்று முதல பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே. இது வரை நான் சொன்ன கருத்துக்களை வேறு யாரும் இங்கே சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. போலீஸ்காரர்கள் வேலைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களைப் போட வேண்டும் என்று என்னைத் தவிர வேறு யாரும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் சொன்னால் தானே ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரியும்.

புரோகிபிஷன் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 2 மாதத்திற்கு முன்பு வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையை நான் பார்த்தேன். அவர் அதன் மூலம் இப்போது இருக்கிற மதுவக்கான லைசென்ஸ் தொகையைக் கூடுதலாக்கி விட்டிருக்கிறார். அதன் மூலம் அவர் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் 1 கோடி ரூபாய் தான். ஒரு கோடி ரூபாய் அதன் மூலம் வருமா என்றால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயம் ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வளவு வராது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கக் கணக்கை வைத்துக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார் அபைச்சர் அவர்கள். ஆனால் உறுப்பினர் அவர்கள் எந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறாரோ, தெரியாது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : நான் என்னுடைய சொந்தக் கணக்கை அனுபவக் கணக்கை, வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். ஆகவே ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் இதில் வராது. உள்ளபடியே நாட்டில் 100க்கு 20 பேருக்கு மேல் குடிக்கத் தெரிந்துவிட்டது. அதில் பர்மிட் வைத்துக் கொண்டு குடிப்பவர்கள் 2 பர்சென்ட் தான் இருப்பார்கள் என்பது என் கணக்கு. பாக்கி 18 பர்சென்ட் பேர்கள் பர்மிட் இல்லாமலே தான் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த 18 சதவீதக்காரர்களையும் தாராளமாக, தைரியமாக குடிப்பதற்கு பர்மிட் வாங்கி வைத்துக் கொள்ள இந்த பர்மிட் சிஸ்டத்தைக் கொஞ்சம் லிபரலைஸ் பண்ணி விடலாம் என்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். யார் வந்த கேட்டாலும், பர்மிட் தரப் பாரும், ஒரு பர்மிட்டுக்கு 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று வைத்து விட்டால், யாருக்கு வேண்டுமோ அவர்கள் போய் வாங்கிக்கொள்ளலாமே. எதற்காக டாக்டர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும்? ஆகவே அதைக் கூட கொஞ்சம் லிபரலைஸ் பண்ணிவிடலாம் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்து, உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். கோயம்புத்தூர் மில்கன் பல நொந்துபோய் சீக்காகி, இறக்கும் தருவாயில் இருந்தவை களுக்கு உயிர் கொடுத்து அவைகளுக்கெல்லாம் ஆவன செய்து பிழைக்க வைத்து, அவைகள் நன்றாக இப்போது நாம் கண் எதிரிலேயே ஓடுகிற நிலையைப் பரக்கிறோம். நம்முடைய ஆட்சியாளர்கள் இந்த வகையில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கு நாம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எப்படிச் செய்தார்கள்? இப்போது இருக்கிற ஆட்சியாளர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் நிறைய சண்டை போட்டு எஞ்சைல் ட்யூட்டியை குறைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சலுகை கூட போதாது, இன்னும் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, குறைகள் இருந்தாலும், இந்த ஆட்சியாளர்கள் நிவர்த்தி செய்துவிடுவார்கள் என்று தான் சொல்லுகிறேன். லட்சக் கணக்கான குறைகளை நிவர்த்தி செய்த இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு இந்த

[திரு. சி. வி. ராஜகோல்]

[24th January 1970]

10
39, 20 குறைகளை நிவர்த்தி செய்வது என்பது சாதாரணமான விஷயம் என்று கூறிக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பினை அளித்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

3-00
p.m.

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir, I move the following amendment given notice of by me to the Motion of Thanks moved by **Thiru C. P. Chitrarasu :**

"That the following be added at the end:

'But regret to note that no mention has been made—

1. about the problem of finding employment for Engineers and Technical personnel and the educated unemployed generally ;

2. about the question of giving preference to graduates in services and Public Sector Undertakings in view of " free education " .

3. about changes in the policy of the Government in the matter of education in view of its inability to find employment for all graduates opting for Tamil media within the State itself and the choice of media to the parents and students themselves in view of the increasing unrest among the students ; and

4. about the reconsideration of the policy of introducing Tamil depositions in Law Courts, restricting the same to matters which would not go on appeal beyond the District Court level ."

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, I second the amendment.

***THIRU G. VASANTHA PAI :** Mr. Chairman Sir, I would like now to address myself to these questions in a comprehensive way. I would like to refer to the language policy and the service that it has done in public administration and education in the State as well as in the Centre and how the present dual policy that has been adopted by the Centre as well as by the State has affected the work not only in the administration but in the Courts. First, Mr. Chairman, I would like to refer to the effects of this policy in public administration. Article 309 of the Constitution guarantees security of tenure. Though we despise the British regime, one of the things which we admire is that the covenanted services which was brought in by Lord Macaulay was the pre-cursor to Article 309 of our Constitution. Though we may not admire Civil Servants very much to-day they brought in discipline as well as security of tenure. Now we find that various inroads are being made into the security of service by introduction of devious methods of diversion, by introduction of additional portfolios, which surpass and bypass the security and seniority and thus bring in persons who are lower down in the cadre to positions higher up. I am not casting aspersions on any individual, who is occupying the post either as Additional or as Chief Secretary. I would only point to the creation of this post, and say that it was done to by-pass the senior men who have resigned and now gone out of service and who were working as Members of the Board of Revenue. This has resulted in undue discrimination and dissatisfaction.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Sir, the hon. Member points out that Senior Members of the Board of Revenue have resigned. I am very sorry to say that they have not resigned on protest but they have resigned of their own accord. So let him not proceed in the same direction.

24th January 1970]

THIRU G. VASANTHA PAI : It may be they resigned of their own accord and were relieved. It is a fact they have quit the service much before time. That being so, I have good reasons to think that it is out of dissatisfaction with the policy of the Government in creating posts and bypassing seniority, which has been guaranteed by Article 309 of the Constitution.

Now, Mr. Chairman, I would only wish to say a few things about the other matter referred to in my amendment.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : We feel that he has resigned of his own accord because of his old age.

THIRU G. VASANTHA PAI : My information is the other way about. I am entitled to speak out my opinion.

MR. CHAIRMAN : Each is drawing his own inference.

THIRU G. VASANTHA PAI : I shall only refer to an instance in the Electricity Board, which is a Public Sector Undertaking. I brought to the notice of the House what was happening in the Electricity Board while speaking on the Electricity Board Budget last year. I said persons who were not even S.S.L.C. holders were brought from the mofussil and posted over graduates and double graduates and who were also very proficient in accountancy, overlooking their seniority. The Hon. the Minister for Electricity Thiru O. P. Raman was here and did not contradict my statement. Even now I understand in this Public Sector Undertaking persons are brought in from outside and given posts of Superintendents. I have on my hand four names of such appointments recently made. As a representative of the Graduates in the City of Madras, and who is in duty bound to champion the cause of graduates, I would like to point out that this sort of promotion may be due to reasons which I shall not mention here. Such unqualified persons should not be promoted overlooking seniority. The graduates should be given the proper places and their educational and other qualifications should be respected. After all, I am elected to represent the graduates, and if I do not voice their grievances, such as by-passing of seniority and the educational qualifications, in the Public Sector Undertaking as well as in the Government service, who else will ? This question of seniority and security of service have been guaranteed under Article 309 of our Constitution. I would like to say that this move to overlook seniority and qualification is not calculated to ensure good Government in the State. That is why I have stated in item (2) of my amendment that preference should be given to graduates in services and Public Sector Undertakings in view of 'free education'. I refer to this, Mr. Chairman, so that the Government may in future stop such blemishes.

The Government have introduced a massive system of free education up to P.U.C. I am glad they have done it. But I was rather afraid to see a statement in the Press by the Hon. Minister for Education that the medium of instruction even in M.A. and M.Sc. would be Tamil. Sir, I had already given notice of a Resolution on the subject—and it was admitted by the Hon. Chairman—that the instruction in Science Subjects and Mathematics in the higher levels should only be in English. When this Resolution is pending before the House, the Hon. Minister has now come forward with a statement that in future the Tamil medium will be introduced. That hardly does any credit to me as a Member of the House. I feel that when the House is seized of this matter, the

[Thiru G. Vasantha Pai] [24th January 1970]

Minister should not make an *ex cathedra* statement outside the House. I feel it involves a question of privilege. As an Hon. Member of the House, I should raise it as a point of privilege.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has the advantage of the loud-speaker. He need not speak so loudly.

THIRU G. VASANTHA PAI : I am sorry, Mr. Chairman, I am much above the loudspeaker. I do not know whether I am heard. Therefore I am a little bit louder.

I refer to this for the simple reason that in matters of policy in regard to large matters, the Ministers should not announce them outside the House. They should mention them in the House, especially when it is in Session. The Government should respect the position and privilege of the hon. Members of this House. I have to raise my voice, Mr. Chairman, because I was quite oblivious of the existence of the mike which is far below my chin.

Now with regard to the policy of the Government mentioned in item (3) of my amendment, viz., introduction of Tamil in Arts Colleges for teaching of humanities, representations have been made by these graduates time and again to the Hon. Minister for Education and also to the Hon. Chief Minister that they must be given a stipend of Rs. 50 for having graduated themselves in Economics through the Tamil medium. Sir, I have myself observed what sort of coaching is given in these institutions. The Lecturers have an English Text of the book on the table and give a free rendering or paraphrase of the English Text in Tamil and finish a page or two per day. They indulge in their own translation of the text in English, by eminent authors like Evelyn, Thompson, Marshall and Adam Smith and several others. Under these circumstances, what can one expect of the graduates and double graduates in Economics? It is very cruel to see a teacher taking a text book by Thomas reading sentence after sentence and then translating it into Tamil calling it all instruction in Tamil Medium in the field of Economics!

I am referring to this rough and ready method to point out another important thing, viz., the Legal Lexicon, which has been recently published. I had an occasion to see this Lexicon. This has been brought out by a Commission presided over by the Ex-Chief Justice of the High Court and consisting of two or three others. I say with all sense of due deference that this publication is a senseless exhibition of terrific ignorance of legal language. The words such as 'Appeal' and 'Bench' have been translated in Tamil running to one-and-a-half sentences. We will then wonder where we are drifting. After all, this Lexicon has been produced after three years of hard labour. In this work, not a single practising Member of the Bar was consulted, not even a single member of the Judiciary who was actually engaged in hearing cases on the floor of the Courts translating to the witness, and taking back his answers in English, was consulted. The Chief Justice has been wasting his time looking into the translation made by other Members, viz., a Professor from the Law College, and another who has written some book on 'Torts'. They have been indulging in their own exercises calling them Tamil translations of legal terms. I suggest, Sir, that this work should be left to persons who are experts in their own line. After all, Sir, Law Courts have translated words or paraphrased

24th January 1970] [Thiru G. Vasantha Pai]

words. In Legal phraseology, there are several differentia. You have the word 'Law'. To the Economists, it may be one thing and to the Lawyers, quite a different thing. Therefore, it is that we have these differentia in legal translations, which are absolutely necessary. In this connection, I am proud to say though I am considered alien to this part of the country—I have been a domicile of this city for more than 33 years—that persons belonging to this part of the country and to this State especially have been considered great administrators. Some of them were applauded for their knowledge of English and they have obtained eminence outside the State of Tamil Nadu, outside India, across the seas, as far as America, United Kingdom and several other countries. Their reputation was not confined to the State of Tamil Nadu, it extended to foreign countries because they had attained great proficiency in English language.

We are levelling those people who have attained their education from the great heights to the lowest level and not bringing up the classes who are at a low level to the higher level. We are not doing it. We are not trying to bring up those classes that are at the bottom to the higher level, but we are reducing our level to a low level. This is not the sort of thing that is expected of a good Government. I do not at all say that this Government is bad. I do say that this Government is doing quite a lot of things. But this is bringing a new broom ^{6-10 p.m.} ~~existence~~ into that sweeps well. Let it not sweep off all. Let it not sweep the judiciary off. Let it not sweep the English language off. Let it not sweep off the first and foremost thing which has been given by Lord Macaulay to the citizens of this country, namely, security of tenure of service. Now I might inform the Members of this House that even in England, when in 1858 Macaulay introduced the Covenanted Civil Service in India the American Spoils System was prevailing. It was Macaulay who introduced this first in India and the British Civil Service was formed after that date, taking a cue from what had been found in this country. Now we are giving a go-by to it. Instead of having just four or five cadres for Civil Servants, we are now having 75, 80 or 100 so that persons might be by-passed. If there are any lesser number of cadres persons in the same cadre who are really the blacksheep would be marked out by others in the family or group. I would say that this Government should seriously consider the question of assuring security of tenure. I should say that this Government should also consider the choice of media of instruction being left to the parents and the pupils as is done in the Bombay University. In the consideration of the policy of introducing Tamil as the language of the Courts, I would like to bring to the notice of this House that at all times when witnesses spoke in Tamil, when persons who did not know the English language spoke in Tamil, two lawyers—one for the plaintiff and another for the defendant and one for the accused and the other for the prosecution—did the translation of Tamil into English and the Judge also rendered this help. Thus there were three persons doing this task of translation. As against three, to-day the Judge himself is taking down the deposition in Tamil. This sort of thing would lead, if there is lack of experience to serious trouble in effecting the translation. Further if Tamil translation is taken or Tamil deposition is taken verbatim, if the matter goes to the High Court where English is the language of the Court or to the Supreme Court where English still continues to be the language, the cost of translation is Rs. 7.50 in the High Court and nearly Rs. 16 and odd in the Supreme Court. We can just imagine, if a man were to give a deposi-

[Thiru G. Vasantha Pai]

[24th January 1970]

tion in Tamil and it is not immediately translated by three experts into English, what is going to be the cost because we know that all mofussil lawyers as well as we in Criminal Courts believe in elaborate cross-examination. Per page it comes to Rs. 7.50 in the High Court and Rs. 16 in the Supreme Court. What will be the cost for the litigants and where is justice meted out to him? In these circumstances, I would like to move for the consideration of the Hon. Ministers and the Government that the adoption of Tamil for the purposes of taking down depositions in Courts should be restricted to those cases below Rs. 5,000 in value in Civil cases and non-Sessions cases and those cases which will be over in the Sessions Court in the criminal cases so that when the matter goes up in appeal to the High Court, it will be better if the deposition is taken down in the language which is the language of the High Court or the Supreme Court. It is premature now to introduce Tamil at this stage for the purpose of taking down depositions especially when the judgment is going to be in English. If at all the Ministry is keen and the Government are keen on introducing Tamil, for the purpose of taking down their deposition, let it be confined to suits in certain matters only so that litigants are not put to undue hardship. I am only giving you these facts and figures so that this mistake which has been now committed may not be carried too far. I might assure the House that persons who are on the Bench to-day are not Tamil Pandits. They are long accustomed to taking down deposition in English and they are slow to change over. At the same time, we should not depend on lay and retired people for effecting translation. In the Law Lexicon which has come out recently I whose knowledge of Tamil is very little am able to find even 300 to 400 mistakes. I am referring to the Tamil Lexicon which has come out to-day. I say it is not a very good specimen for others to follow. Let this question be taken up in a more analytical way. The Government know the decisions of Courts which define words. Those words would give the differentia. Let a panel of persons who know those words and phrases which are published in every Report translate them according to the differentia and not those sitting in the Secretariat room or some other room and dictating to a stenographer. Often we, Members of the Bar, have passed resolutions and communicated them to the Government through the Advocates' Association saying that the *status quo ante* should be preserved. We feel aggrieved that none of us were consulted in regard to the Encyclopaedia. None of us were consulted before this step about Court language was taken. We feel aggrieved that we who are actually in charge of the administration of justice and we who are officers of Courts in this matter were completely neglected and it was given to some lay persons. I do not mind it being given to some other persons, but we should have been consulted about the approval of these words, and the dictionary has been brought in which has been forced down our throats and probably one would get stomach-ache in the process of its being pushed down the alimentary canal.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is being understood.

THIRU G. VASANTHA PAI: I will just conclude now. Mr Chairman, I would like to say in conclusion that this Government should consider the problem of finding employment for Graduates, Engineers and technical personnel and the educated unemployed generally, by starting more industries. Taking into account the fact that there are eight engineering colleges to-day and nearly 5,000 Graduates come out of those colleges every year, the Government should find ways of finding

omitted

24th January 1970]

* THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman. Sir. . .

employment for them. Further, the Government should also consider if the employment potential is not enough, whether those colleges should exist and whether the Government should continue all the eight existing colleges. 50,000 Graduates in the whole of India and 5,000 Graduates in Engineering in Tamil Nadu seeking employment is not a very admirable phenomenon. I would request the Hon. Minister and the Government to consider this and see that this question also engages their immediate attention.

There should be rapid industrialisation and the Government can divert their energies to more concrete schemes so that engineers could be absorbed and technical personnel also could be absorbed and given some footing in some industry or other and encouraged to undertake work of their own in conjunction with others.

About the question of Tamil medium, I should say that in view of the fact that English is an international language and now even an inter-planetary language, the choice whether it should be Tamil medium or English medium should be left to the parent and nothing should be imposed on the student. I wish to bring to the notice of the Minister concerned that I am not critical of their policy, but I am only saying that their policy has led to certain things which they should repair before it is too late. I am for a good Government. I am only suggesting that there is a pitfall in their policy and it should be detected before it is too late.

I hope the Government will consider the suggestions I have made and accept my amendment.

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar] [24th January 1970]

Then, Sir, with regard to the subsidy that is given to ryots for sinking wells the subsidy which is now given is not enough because the cost of labour and other things has gone up considerably. Therefore, I request the Hon. Minister to think about the possibility of doubling the subsidy. Instead of the present Rs. 250 my submission is that they should be given at least Rs. 500 with a view to giving encouragement to the ryots to sink more wells.

6 29
P.m.

Sir, with regard to the disposal of loan application, whether the loan is disbursed through the Co-operative Societies or through the Land Mortgage Bank, there is considerable delay. The loan applications are not disposed of as quickly as they should be. Even after the nationalisation of the Banks, even though the banks to a certain extent come to the aid of the ryots, they put all sorts of spokes in the wheel and they want all sorts of securities. Even if land is offered a pledge, they do not give loans to the agriculturists.

I am one of those, Sir, who have consistently opposed the proposal to abolish the Jamabandi system. It is only then that all the ryots from different villages had an opportunity to make their representation and quick disposals were given on their representation by the Collectors and the R.D.Os, whoever presided over the Jamabandi. The Officers were able to dispose of papers and there was complete satisfaction among the villagers. In the Governor's Address, it is said that instructions have been issued to the Collectors to tour the entire district and find out the real grievances of the people with a view to redressing them. I do not know how far it would be possible for the District Officers and the S.D.O.s. to tour the entire area with a view to redressing the grievances of the villagers. Therefore, some steps should be taken to see to the quick disposal of papers because there is now inordinate delay in the Tahsildars' and Collectors' Offices. The proposed system will not give satisfaction to the ryots.

Sir, another thing which I wish to emphasise on this occasion is this. There has been complete abuse in regard to prohibition in the villages and it is daily on the increase, so much so illicit distillation has become a pucca cottage industry. The police are not able to take effective steps with an iron hand. One complaint I have heard, in this connection, is that even at the S.P. and D.S.P. level sufficient vans are not given for making raids. I feel strong steps should be taken by the Governments to enforce prohibition effectively. Otherwise, it will become a mockery.

Lastly, I wish to emphasise that with regard to disposal of papers in the revenue and other Departments, a Special Officer should be appointed to tour the districts and take statistics and see that the papers are disposed of as early as possible, even if it should require inflicting deterrent punishment on the officers in order to give some satisfaction to the people at large. That is all my submission, Sir.

24th January 1970]

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Tuesday, the 27th January 1970. 6-30 p.m.

The House then adjourned.

